The image shows the front cover of an old book. The cover is bound in a dark brown, heavily textured material, possibly leather or cloth, which shows signs of wear and age. On the left side, the spine of the book is visible, showing traditional hand-stitched binding. A small, rectangular blue label with a white border is affixed to the upper left portion of the cover. The label contains the number '220' in a white, serif font. The book is set against a dark, solid background.

220

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1708 G 12

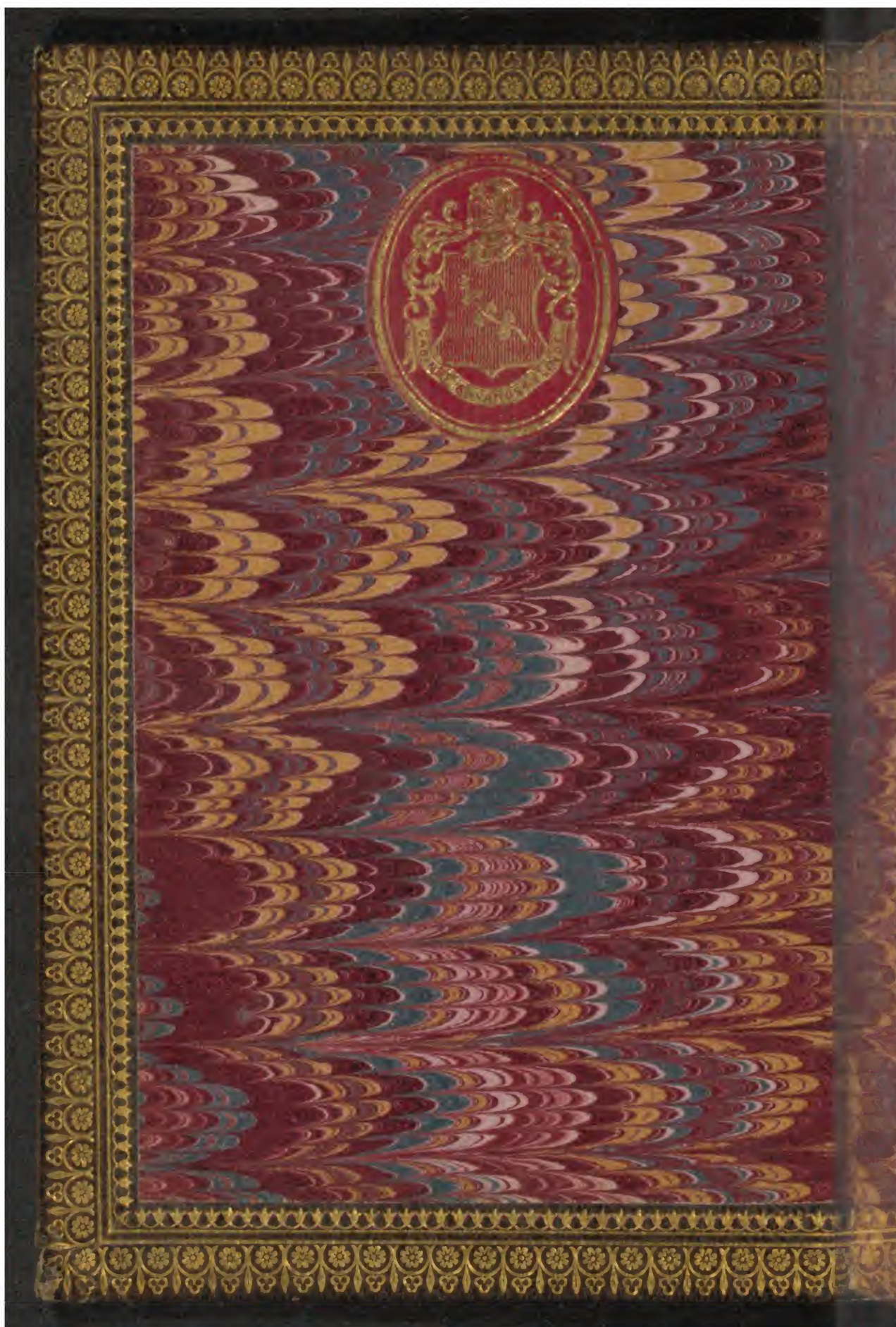
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1708 G 12

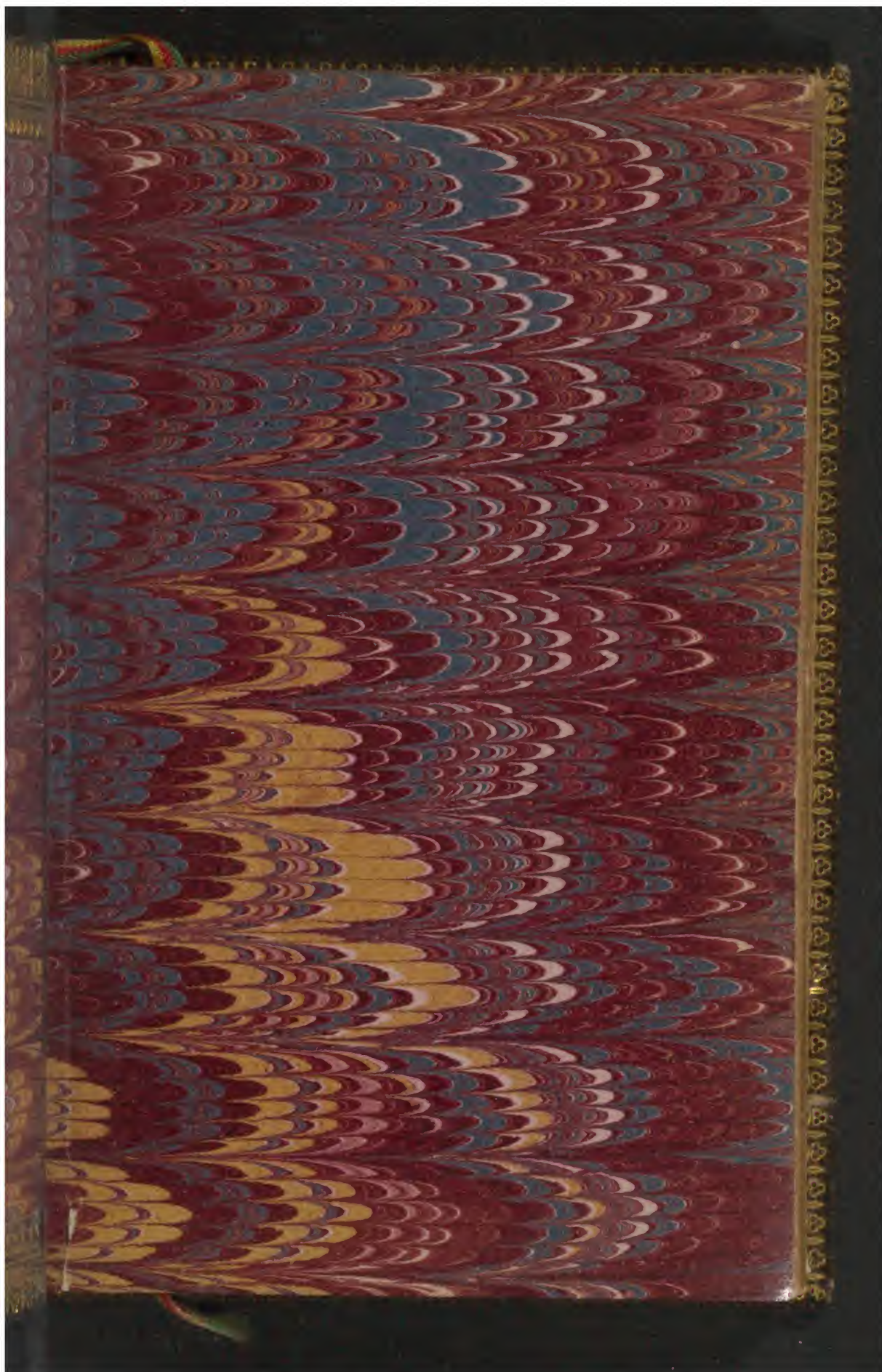

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1708 G 12

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
1708 G 12

Geachte van Dr. A. van der Linde, die
hier het boek aangekocht in 1866
(2de druk 1865) heeft uitgegeven
A. van der Linde 13 Mei 1867.

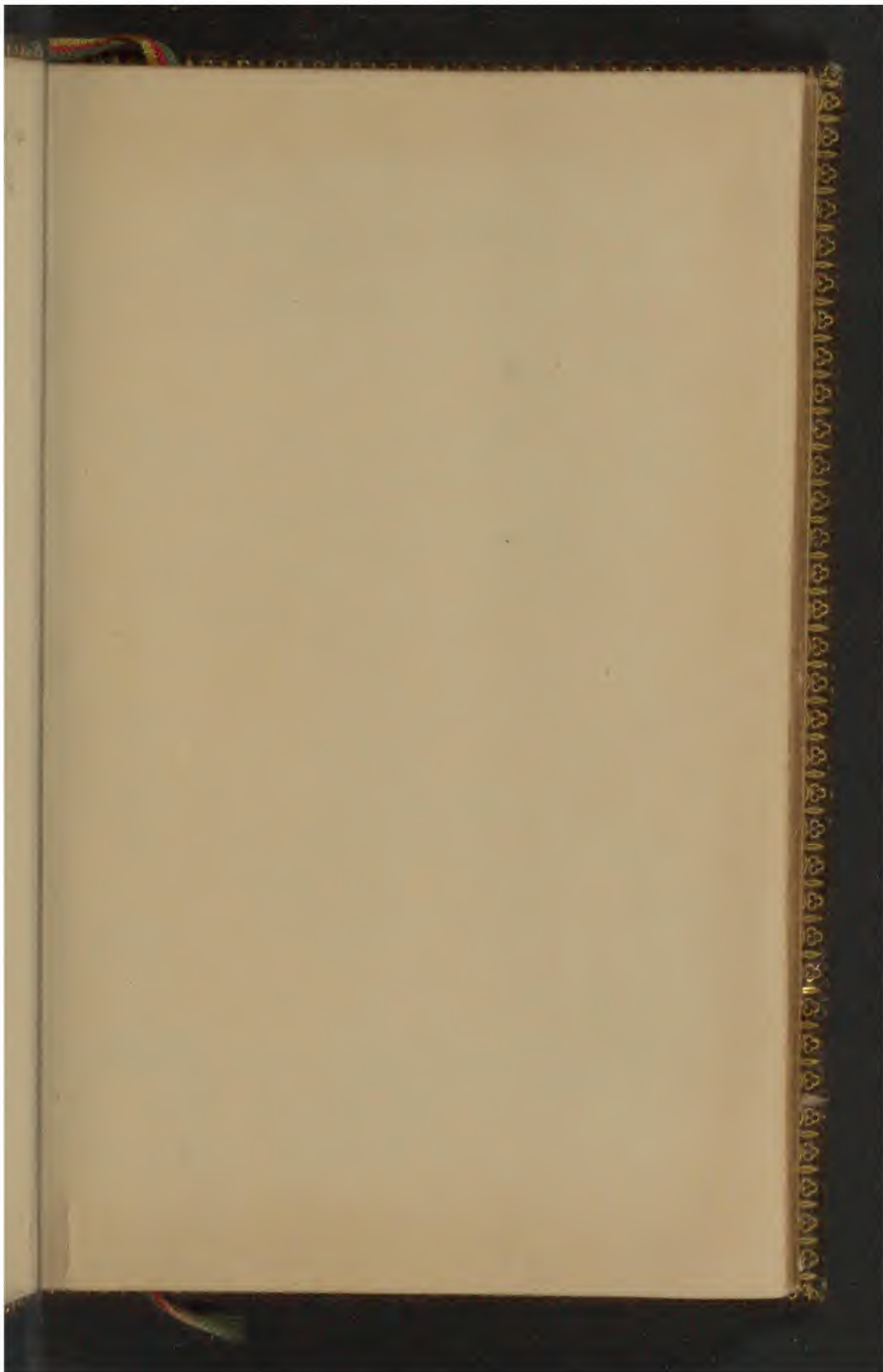
~~K. van der Linde~~

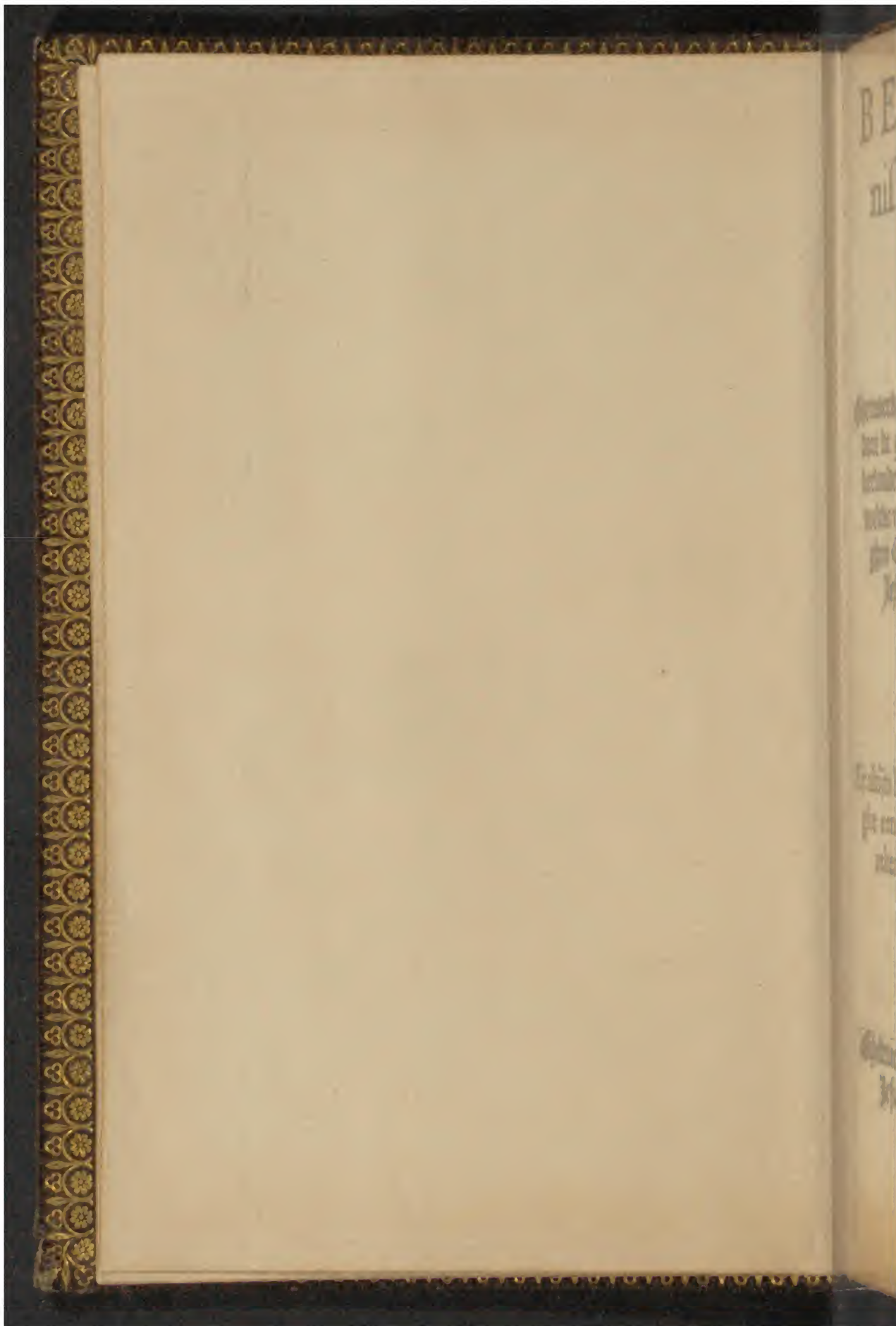
KW

~~345~~

1708 G 12

~~H 36~~

B E L Y D E. niffe des ghe- loofs.

Ghemaeckt met een ghemeyn accoord
door de gheloouighe / die in de Ne-
derlanden ouer al verstroyt zyn / de
welcke na de supuerheyt des heylig-
hen Euangeliums ons heeren
Jesu Christi begheeren
te leuen.

1. Petri ij.

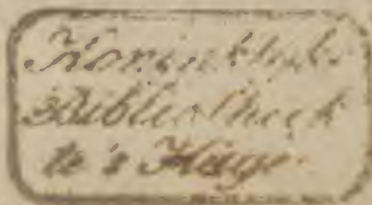
Sijt altijts bereydt ter verantwoordin-
ghe eenen yeghelicken die daer
rekenſchap begheert van
der hope die in
v is.

Ghedruckt inden Jaer ons heeren
Jesu Christi: M. D.
ende Lxij.

Eer datmen sentencie sal prononcieren
Tsy Crime, oft Ciuile, ist wel nootelick
Voor alle Richters, dat sy wel examineren,
Vwaer wt de sake is spruytende blootelic:
Dus moctmen alle partijen minootelick
Ghehoor gheuen, want die alleen t spre-
ken voorwaer

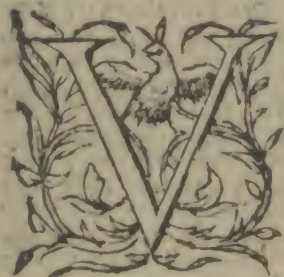
Heeft, tsy by gelyc oft ongelijc: verstootelic
Sijn wy, die niet en mogē spreken opēbaer
VVant men doet ons swijghen, dits voor
elcken klaer.

Dus O Eerweerdighe Koninck verheue
VVilt ons door v goedertierēheyt eerbaer,
Voor uwe Maiesteyt ghehoor toeb geuen.
Ghy Richters, laet v de sake ooc aenkleuē,
Op dz wy door v adujs mochtē verweruē
Octroy, so sal v de wijsheyt niet begeuen,
VVat dus doorde suldy recht oordeel beeruē
En des vleesch genegētheyt wilt afsternē
End ons Belijdenisse wel incorporateert,
Suldy beuinden, dat wy menich werven
Van v tonrechte worden gecandamineert.

De gheloouige die

daer in de Nederlanden zijn, welcke
na der warachtigher reformatie des
Euangeliums ons Heeren Iesu Christi
begheeren te leuen, aen den on-
uerwinnelicken Koninck
Philippus, haren ouer-
sten Heere.

Vaert ons toegelaten
O genadichste Heere
ons voor uwer Maie-
steyt te presenterē, om
ons te ontschuldighen
van de beswarighen
daermen ons mede beswaert, ende de
gherechtigheyt van onser sake te bewij-
sen: wy en soudē desen verborghen
middel niet soecken, om v te kermen te
gheuen, het bitter suchten van uwen
volcke, door een stommē siequeste of
ghescreuen Belijdenisse: maer na dat
onse vpanden v de ooren niet so veel
valsche aenklagen ende rapporten ver-
uult hebbē, dat ons niet alleenlick ver-
hindert en wordt voor v aenghesichte
te verschijnen, maer worden veriaccht
wt uwe landen, vermoort ende verbrāt

Al ij in

Sendtbrief.

In wat plaetse wy gheuonden worden:
ten minsten Shenadichste Heere/ ver-
leent ons inden Name Gods/ het ghe-
ne dat gheen mensche oock en kan wey-
gheren den beesten: namelick/ ons kla-
ghelick roepen als van verre tot uwen
ooren te laten komen: op dat so **W. M.**
ons ghehoort hebbende/ schuldich oor-
deelt/ de vyceren dan vermeerderd/ de pyn-
ninghen ende tormenten vermenichful
dicht worden in uwen Tioninckrijcke:
ende ter cōtrarie/ so onse onnooselheyt
voor v openbaer worde/ dat ghy haer
zyt voor een steunsel ende toculucht te-
ghen het geweld onser vanden. Want
och laten/ Shenadichste Heere/ somen
anders niet en behoeft dan te beschul-
dighen/ so allen wech ende middel der
bescherminghe den beschuldighden ont-
nomen wordet/ wie sal gherechtich be-
uonden worden? van welcken ist dat de
onnooselheyt onder den menschen ver-
sekeret wesen sal? wy zyn/ segghen sy/
ongehoorfame/ oproerighe/ niet anders
begheerēde dan alle Politische of Bur-
gherlike regeringe te breken/ een con-
fusie ende verincnghinge inder werelt
te brenghen: ende niet alleenlick ons te
beurjen van uwer heerschappije ende
mogentheyt/ maer oock v den Scepter
wf

wt den handen te rucken. **O** misdaden,
 niet weerdich onser Belijdenisse / niet
 weerdich eens Christen mensches / niet
 weerdich den gemeynē name des men-
 schen / weerdich dat het oude Spreeck-
 woort der Tyrannen weder voortghe-
 bracht worde: **D E I H A I S T E** Certulian.
M E R voor den **S E E S T E R** in zijn Apo-
Maer het en is niet ghenoechsaem te logie, gheijc-
 beschuldighen / het is al in het bewijs een spreek-
 ghelegghen. **De** Propheten / **de** Aposte- woort is: de
 len / ende tselfs die vander eerster kerc- Christenen
 ken Jesu Christi / hebben beswaere ghe- ten viere.
 weest / ia na den wterlicken aensien en-
 de vleeßchelickē oordeel der menschen /
 verdrucht niet ghelijcke lasteringhen.
Maer ghelijck so tot haren tijde opent-
 lick betuycht ende gheprotesteert heb-
 ben / also protesteren ende betuyghen
 wy nu voor **G**od ende synen Enghe-
 len / dat wy niets hoogher en begeeren
 dan onder de ghehoorsaemheyt der **O**-
 uerheden in supuerheydt der conscien-
 cien te leuen / **G**ode te dienen / ende ons
 na zyn **W**oord ende heylige **G**heboden
 te reformeren. **E**nde bouen dese verbor-
 ghen getuygenisse onser consciencien /
 de ghene die ouer onse processen von-
 nissen / oordeelen ende sitten / sullen goe-
 de ghetuygen / zyn dat sy noyt eenighe
M iij saks

Sendtbrief.

Rom. 13. a. 1.

Wron. 8. b. 15.

Leest van
Samu.

sake in ons beemercht hebben / die tot on-
ghehoorsacmheyt streckte / die yet voor a-
neme teghen uwer Maesteyt / of de ge-
meyne ruste beroert : maer hebben veel
meer gheuonden / dat wy in onse versa-
melinge / bidden voor de Koninghen en
Vorsten der Werde / ende in sonderheyt /
voor v / O ghenadichste Heere / ende die
ghy ghestelt hebt in het regiment ende
regeringe van uwen lantschappen / lant-
den / ende heerschappien. Want wy zijn
gheleert / so wel door het woort Gods /
als door gheduerige onderwysinge on-
ser Leeraers / dat de Koningen / Vorsten
ende Ouerheden zijn van der ordinan-
cie Gods : en dat / so wie de Ouericheyde
wederstaet / wederstaet Gods ordinan-
cie / ende sal verdoemenisse ontfangen.
Wy staen toe ende bekennen / dat door
de ewige wijsheyt Gods / de Koningen
heerschen / ende de Vorsten het recht set-
ten. Kortelic / dat sy niet door onrecht of
tyrannie daer toe ghekommen zijn / maer
door de eyghen instellinghe Gods. Ende
om te bewyisen / dat dit niet alleen in on-
se monden / maer in het diepste onser hee-
ten in ghedruct ende inghebeelt is / wie
is opt onder ons gheuonden / die v / Ge-
nadichste Heere / gheweyghert heeft de
Schattinghe ofte Tol hem opgheluyt :
maer

maer ter contrarie/ heeft de gehoorfamen
 heyd in een yegelick so haest gheweest
 om te betalen / als het ghebodt. Wat
 dracht van wapenen / wat raedtslach
 heeft opt ondeckt gheweest / tselfs als
 wy doot die ghene / die haer decken met
 uwen name ende macht / om haer tot al
 le wreedtheidt te begheuen / so wreede-
 lick ghepynicht / ende ghetormenteret
 gheweest zyn / dat het genoeg was om
 het ghedult van den alder goedertieren-
 sten ende saechtmoedichsten te terghen /
 ende dat te doen veranderen in gram-
 schap ende wanhope. Maer wy danc-
 ken onsen God / dat het bloet onser broe-
 deren om onser cause ende sake / oft eer
 om de sake Jesu Christi / ende ghetupge-
 nisse der waerheidt wtghestoet / roept
 de banninghen / gheuanchenissen / pijn-
 bancken / ballinschappen / pynninghen /
 ende ander ontallicke verdruckingen /
 bewijfen wel / dat onse begeerte ende ge-
 sintheit niet vleeschelick en is / dewijle
 wy na den vleesche veel gemakkelicker
 zyn mochten / sonder dese leeringe voo-
 te staen ende te bewerren / maer heb-
 bende de vreesse Gods voor oogen / ver-
 schricke zijnde / van dat dreyghement Je-
 su Christi / die daer seyt / dat hy ons sal
 verlooehenen voor God synen Vader

Mat. 10. 38.
 Luc. 9. 6. 36.

¶ *iii* ¶ *sq*

Sendtbrief.

Mat. 16. c. 24
Luc. 9. c. 23.

so wyl hem voor de menschen verloochenen: wyl bidden den rugghe den sla-
ghen/ de tonghen den messen/ de mont
den brydelstocken / ende het gantsche
lijf dē opere: wetende dat wie Christum
volghen wil/ hy zyn Cruys opnemen/
ende hem seluen verloochenen moet:
ende nemmermeer en sal eenē wel ghe-
regelden gheest / ende niet verblint en-
de van sinne berooft/ kunnen ghedenc-
ken / dat die arbeiden/ om alles te be-
roeren/ die daer verlatē haer lantschap/
haer maechschap ende vrienden/ om in
vrede ende in stillicheyt te leuē: dat die
staen om de kroone den Coninck af te
nemen/ oft yet bedriegelick teghen hem
voor te nemen/ die steruē om het Euan-
gelium / waer in sy sien gheschreuen te
zijn / gheest den Keyser wat des Key-
sers is/ ende God wat Godes is. Waer
hy offerende ende ouerghenende hare
lichamen ende hare goeden den Ko-
ninck / bidden ootmoedelick zijnder
Maiesteyt/ dat haer toe ghelaten wor-
de/ Gode te gheuen / dat hy eysschet/
dat welcke wy hem niet rechte niet en
kunnen wepgheren / dewyle hy ons
syne ghemacckt heeft / ende ons hem
verworuen / door eenen dierbaren ende
kostelicken prijs ende weerde.

1. Cor. 6. c. 20

Ende

Ende ten is ooc niet van noode / dat onse
se vpanden so seer uwer goetheyt ende
lÿdtsaemheyt misbruycken / dat ghyse
behoeft te hooren / in dien dat sy v te
kennen gheuen / dat het is om het kleyn
ghetal dat wy zÿn / dat wy niet teghens
v op en staen / al oft een peghelick van
ons in zÿn herte ware onghehoorsaem
ende oproerich / anders niet dan de me-
nichte verwachtēde / om hem te velde te
stellen / om v te bespringhen / ende zÿn
raferij te wercke te stellen: want laetse
de sake so seer verkeeren als sy willen /
wy verskeren v / Ghenadichste heere /
dat in uwe Nederlanden zÿn meer dan
hondert duysent mannen / houdende en
de volgende de seligie / van welcke wy
v nu de Belÿdenisse ouerleueren / ende
nochtans in niemant vanden seluen / en
wordt eenighe bereydinghe van oproer
ghesien / Ja van de selue en heeft niet
een woordt daer toe streckende gehoort
gheweest. Dat wy v segghen van het
groot ghetal onser broederen / en is niet
Ghenadichste heere / om te verschricken
oft vreesachtich te maken de minste
van urwen Officiers ende Dienaren:
maer so wel om de lasteringhe der ghe-
ner die ons niet benijdt en souden kon-
nen ghemaken / dan door leughenen / te
weder

Sendtbrief.

wederlegghen/ als oock om v tot barm-
herticheyt te verwecken. Want/ och la-
cen/ so ghy uwen arin wtstrect om dien
int bloet van so veel menschen te wep-
ken ende te wasschen. **O** God/ wat ver-
nielinghe suldy doen in uwen **Onder-**
saten/ wat wonde in uwen volcke/ wat
weeninghen/ wat versuchtinghen/ wat
kerminghen van vrouwen / van kinde-
ren/ van maechden ende vrienden/ wat
ooghe ist/ die drooghe ende sonder haer
in tranen te badē/ sal mogen sien dat so
veel heerlike burghers van elcken be-
mint/ ende van niemant gehaet/ na een
dorst ende verschrickelicke gheuanc-
kenisse/ na pijnighen ende verdrukkin-
ghen ouerghelēuert worden / tot een
so schandelicken doot ende torment/ het
alder wreetsste ende vreesste/ dat opt de
Iheydensche ende onheylighe **Trian-**
nen hebben moghen verdichten? ende
hier en tusschen hare vrouwē / so sy het
hebben kunnen ontulieden / dolen in
vreemde landen/ haer broodt van deure
tot deure met hare kinderkens aenden
hals bidden? **O** Shenadichste heere
dat de nakomenheyt v rijcke niet als
bloedich ende wreedich en beschrijue:
Dat men niet en segge / dat de eere van
uwen **Grootvaderen** / de hoocheydt
van

van uwen vader / en uwe eyghen durch-
den ende vromicheden verdupstert ghes-
weest hebben door een wreedthejdt/
wreethejt segghe ick / die natuerlick is
den beesten / beneden de weerdichejdt
eens menschen / maer seer onweerdich
ende als vbandisch van eenē Prince en
Vorst / van welcken de hoocheydt ende
sonderliche vromichejdt / aldermeest in
goedertierenhejdt ende saechtmoedic-
hejt bestaat / een ware tecken ende ey-
ghen onderschejt tusschen eenen waren
Koninck ende eenen Tyran. Want aen-
gaende / datmen ons veruolcht / niet al-
leenlic als vbanden uwer kroonen ende
gemeynen weluaert / maer ooc als vban-
den Gods en zijnder Kercken / wy bid-
den v ootmoedelick / dies te meer willen
oordeelen / na de Belijdenisse des ghes-
loofs / die wy v presenterē / bereydt ende
veerdich / so het van noode is / die met on-
sen eyghen bloede te verseghelen. Door
diesclue / als wy hopen / sult ghy beken-
nen / datmē ons tonrechte naemt Schis-
matijcke ofte verscheurders der eenic-
hejdt / onghesoorfame ende ketters / de
wijle wy bestaen ende belijden / niet al-
leenlic de voornēste punctē des Christe-
stelickē geloofs / begrepē in het Symbo-
lū en gemeyn gelooue / maar de gātsche
lees

Sendtbrief.

Rom. 1.

Rom. 1.

leeringhe door Iesum Christum gheop-
penbaert tot onsen leuen / rechtueerdica-
heyt en salicheyt : verkondicht door den
Euangelisten ende Apostelen / versea-
ghelt door het bloedt van so veel Mar-
telaren / bewaert suuerlicken ende ge-
heelicken inder eerster Kercken / tot dat-
se door de onwetenheyt / ghiericheydt /
ende eergiericheydt der Predicanten /
door menschelike vonden ende Instel-
linghen / contrarie der repnicheydt des
Euangeliums / verdoruen gheweest is.
Het welcke onse teghenpartije onbes-
schaemdelick loochnē te zyne de kracht
Gods ter salicheyt / eenen pegelickē die-
daer aen gelooft: als sy ons verdocmen
en vermoorden / om dat wy niet en hou-
dē het gene dat in het selue niet geuon-
den en wort: en en kommen haer van la-
steringhe teghen den Heyligen Gheest
niet ontschuldigen / als sy segghen / dat
de geheele schatten der wijsheyt Gods /
ende de middelen / oueruloedelick ende
genoechsaemlick tot onser salicheyt / in
het Oude en Nieuwe Testament niet
veruaet en zyn / maer dat hare vonden
noodich zyn / dat die veruloeckt sy / ende
niet weerdich des menschelicken ghe-
selschaps / weerdich te niete ghedaen
te worden in synen lijue / ende in zyne
zielē

ziele versoncken te worden inden af-
 gront der hellen/diese niet en houdt in
 sulcken oft hoogheren graedt en weer-
 de als het Euangelium. De swachheyt
 onses vleeschcs heeft voor dese woor-
 den/verschrickt zijnde vanden dreyghe-
 menten der ghenen die macht hebben
 het selue tot affschen te maken:maer van
 der ander syden/hoorē wy/dat de Apo-
 stel seyt: Al waert dat een Enghel van: *Gala. 1. a. 9.*
 den Hemel afquame / ende ons yet an-
 ders dan het Euangelium verkondich-
 de/die zy ons veruloeckt/ ende afgruse-
 lick. Wy hooren S. Jan die zijn Pro: *Apoc. 2. b. 18.*
 phecie met dese woorden sluyt: Want
 ic betuyge eenē vegelickē die daer hoort
 de woorden der Propheeten in desen
 boeck: so vermandt daer toe doet / so sal
 God toe doen op hem de plaghen die
 in desen boeck gheschreuen staen. Wor-
 telickē wy sien dat ons geboden wort/
 het woordt Gods allenlick te volghen/
 ende niet dat ons goet dunckt: met ver: *Dent. 4. en-*
 bot van toe te doen oft af te doen van: *de 12.*
 den heylighen gheboden des grooten
 Gods. Iesus Christus seyt ons/dat hy *Joan. 15.*
 ons te kennē gegeuen heeft/ al wat hy
 van synen vader gehoozt heeft:en so hy *Joan. 16.*
 om de swachheydt der Apostelen haer
 wat versweghen heeft / dat hy haer be-
 loeft

Sendtbrief.

loeft heeft (door den heyligen Gheest) dien hy haer soude scnden) te openba-
ren / wy zijn versichert / dat hy haer (des
wyle hy de Waerheyt selue is) de belof-
te ghehouden heeft. Waer door dat de
verborghentheden veruact zijn in den
Euangelio ende gheschrieten der Apo-
stelen / ghemaccht na de voorsejde be-
lofte ende ontfanghinghe des heyligen
Gheests. Waer door blijkt / dat die selue
de passagie des Euangelistes misbruc-
ken / die door dit woordt verborghen /
Joan. 16. b. 12 dat de Apostelen niet en konden ghe-
draghen / verstaen hare Ceremonien en-
de onnutte supersticien / contrarie den
woorde Gods. Also wy presenterē / en-
de het soude ons licht zijn te bewijzen
door ghetuygenissen der Schriftueren /
tē ware dat wy (vermaent zijnde vande
middel ende kortheyt / diemen in eenen
brief behoort te ghebruycken) vreesden
uwer Maesteyt moepelick te zyne : v-
ootmoedelic biddende / inden name des
selues die v heeft gestelt en vast behou-
det in uwen Konincrycke / dat ghy niet
toe en laet / dat die daer door ghieric-
heyt / cerghiericheyt / ende ander quade
gheneghenthepdt haer begheuen heb-
ben / uwen arm / Authorteydt / ende
macht te ghebruycken op haren luste
ghe-

ghenoech te doene / om haer te versadighen ende veruullen met den bloede van uwen ondersaten / bewumpelende ende omhanghende alle goeden ijuerdes Godueresenhepts ende Godsdiensstichepds / onder de woorden van oproer / afwijkinghe / erghernisse ende andere / met welcken sy v teghen ons onsteken. Maer oech laeten / Ghenaedichste Heere / aenmerckt dat noyt geweest en is / ofte de werelt en heeft het licht ghehaet / ende heeft tegen de waerheyt opgestaet: hier en tusschen / die dit woort der waerheyt in synen monde draecht / is hy oproerich / om dat de menschen haer hier teghen opstellen: ter contrasterien / men moet den oproer ende erghernisse toeschrijven / den onuersoenliken opande Gods ende der menschen / namelick den Duyuel / die om zijn sijn niet te verliesen / welck bestaet in afgoderijemalsche Godsdiensden / horrerien / ende ander ontallicke ghebreken / die door den Euangelium afghesneden zijn / hem beroert ende verheft om den loop te verhinderen. Mitsgaders de ondancbaerheyt der werelt die in de plaetse van met dancsegginge te ontfangen het woort haers Meesters / herders en haers Gods / stellet haer op tegenseluen /

niet

Sendtbrief.

niet anders voor alle redene voortbren-
ghende/dan de lanckheyt des tijds/dat
so in haer dwalinge gheleest heeft:wil-
lende wederstaen door prescripcie ofte
voorschijuinghe des tijds/dien/die de
wereldt ende ewen ghemaecht heeft/
ende voor welcken alle dinck teghen
woordich is. Het behoort u toe / Ghes-
nadichste Heere/het behoort u toe/ken-
nisse deser saken te hebben/om u tegen
de dwalingen te stellen/hoe verwortelt
dat so door lanckheydt des tijts zijn/en-
de te beschermen de onnooselheydt van
dien / die tot noch toe in het recht/ meer
vdruckt dan verhoort zijn geweest. Al-
so/de Heere wil u seghenen ende bewa-
re/de Heere late zijn aensichte ouer
u schijnen/ende beschermene en
de onderhoude u in alle
voorspoedicheydt/
Amen.

Sommi-

Sommighe plaetsen

des Nieuwen Testaments / door welcke
 he alle Ghelooouighe vermaent
 worden / belidenisse haer
 gheloofs voor den
 menschen te
 gheuen.

Matth. x.

So wie my belijdē sal voor den men-
 schen, dien sal ick oock belijden voor
 mynē Vader die in de Hemelē is. Maer
 so wie my verloochenē sal voor den
 menschen, dien sal ick oock verlooe-
 nen voor mynen Vader die in de He-
 melen is.

Marc. viij. Luc. ix.

VWie hem mijns oft mijnder woor-
 den schamet onder desen ouerspeli-
 ghen ende sondighen gheslachte, diens
 sal hem oock des menschen Sone scha-
 men, wanneer hy komē sal inder heer-
 licheyt zijns Vaders, met synen Heyli-
 ghen Enghelen.

i. Pet. iij.

Sijt altijts bereydt ter verantwoor-

B

din-

Plaet. der Schrif.
dinghe, eenen yghelicken, die daer re-
kenſchap begheert, vander hope, die
in vis.

Rom. x.

Metter herten gheloofmen ter ge-
rechticheyt: maer mettē monde belijde
men ter ſalicheyt.

ij. Timoth. ij.

Verſaken wy Ieſum Chriſtum, ſo ſal
hy ons verſaken.

Vvarachtige Chri-

stelicke. Belijdenisse.
Inhoudende de eewighe
salicheydt der
zielen.

Het eerste Artikel.

Wij gheloouen alle van herten, ende
belijden met den monde, dat daer is een eenich
ende eeuuoudich Gheestelick Wesen, welck
wy noemen God, eewich, onbegrijpelick, on-
sienlic, onueranderlick, oncyndelick, welck is
ghcheel wijs, rechtueerdich ende goet.

Artijc. 1.

2 Cor. 3. b. 17.

Joan. 4. c. 24.

Esai. 40. c. 1.

De 44.

11.

Wij bekennen dat hy sulcks is, ende
dat door twee middelen. Het eerste, door de
wereldt, die hy gheschapen heeft, onderhou-
det, ende regeert: welcke wereldt is voer on-
sen ooghen als een schoon boeck, in welcken
alle Creaturen, kleyne ende groote dienen, als
letteren, om ons de onsenlicke dinghen Gods
te doen aen mercken: te weten, zijn ewighe
kracht, ende Godheyt, ghelijck de Apostel S.
Paulus seyd. Rom. 1. c. 20. Welcke dinghen
alle ghenocchsaem zijn, om de menschen te
ouerwinnen, ende haer onschuldich te ma-
ken. **T**entweeden, gheeft hy hem ons te
kennen

Artijc. 2.

Psalm. 19. a. 2.

Eph. 4. a. 6.

1. Tim. 2. a. 5.

Deut. 6. a. 4.

Mala. 2. b. 10.

1. Corint. 8. a.

4. 6.

Bij

kennen

Belijdenisse

1. Corinth. 12. kennen, noch openbaerlicher ende klaerlicher,
Psal. 19. a. 2. door zijn Heylich ende Godlick woordt, in
1. Corinth. 1. welck hy hem den menschen so klaerlick te
kennen gheeft, alst in desen leuen en tot haer-
der salicheydt van noode is.

III.

Artijc. 3.

2 Pet. 1. c. 21.
Psal 102. a. 9.

Exo. 17. b. 14.
Exo 34. c. 27.
Deut 5. c. 22.
Exod. 31. b. 16.

Wp beliden, dat dit woordt Gods
niet en is ghesonden ghesceest noch voordt-
ghebracht door menschen wille: maer de
heylighe mannen, door den Gheest Gods ge-
dreuen, hebben ghesproken, ghelyck S. Pe-
ter seyt: daerna door de sonderlike sorghe, die
God ouer ons ende onse salicheydt heeft,
heeft hy synen Dienaren den Propheete ende
Apostelen gheboden, zijn geopenbaerde woort
by gheschryfte te stellen. Ja en hy heeft selus
met synen vingher de twee Tafelen der Wet
ghescreuen. Hierom noemen wy sulcke ghes-
chryften Heylighe ende Godlicke Schryften.

IIII.

Artijc. 4.

Wp veruaten de Heylighe Schrif-
tuere in twee boecken, des Ouden ende des
Nieuwen Testaments, welck zijn de Cano-
nische boecken, daer niet teghen te segghen en
balt. Der welcker ghetal dit is: De vyf boec-
ken Moses, het boeck Josue, der Richteren,
Ruth, de vier boecken der Koningen, de twee
boecken der Cronycken, ghen Paralypo-
menon, het eerste Esdre, Nehemie, Ester, Job,
de Psalmen Davids, de dzy boeckē Salomo-
nis

nis, namelicken, de Proverbia, Ecclesiastes,
en Cantica: de vier groote Propheten, Esaias,
Jeremias, Ezechiel, ende Daniel: daerna de
twaelf kleyn Propheten. Het Nieuwe Te-
stament: de vier Evangelisten, S. Matheus,
S. Marcus, S. Lucas, S. Ioannes, de swer-
ken der Apostelen, de dertien brieuen S. Pau-
li: en de seuen brieuen vanden anderē Aposte-
len, de Openbaringe van S. Jan de Apostel.

V.

Wen ontfanghen al dese boeckten al: Artijc. 5.
leenlic voer heyligh ende Canonisch, om ons
geloos daer na te regeleren ende te beuesten:
en geloouen sonder eenich twijfelē, al het ghe-
ne, dat in de selue veruact is. Niet so seere, om
datse de Kercke ontfangt ende voer sulcks
houdt: maer aldermeest om dat ons de heylig-
ge Gheest in onser herte getuycht, dat sy van
God zyn, ende ooc om dat sy voer haer seluen
voer sulcks besweten worden, als sy yet seg-
ghen, ende dat het also gheschiet.

VI.

Wen schepden dese heylige boeckten: Artijc. 6.
vande Apocryphe ende andere Kerckelike
boeckten, de welcke de Kercke wel mach lesen,
ende leeringhe daerwt nemen, in de dinghen
daer sy oueren komē met de Canon. seche boec-
ken: maer sy en mach daerwt gheen getuyge-
nisse voortbrengchen, om yet vander Wet ofte
Christelike Religie te beuestighen.

Artijc. 7.

2. Tim. 3. b. 17

1. Pe. 1. b. 11. 12

Prou. 30. a. 6.

Gal. 3. b. 15.

Apoc. 22. b. 18.

1. Tim. 1. a. 3.

Gal. 1. a. 8. b. 11

1. Cor. 15. a. 2.

Act. 26. c. 22.

Rom. 15. a. 4.

Act. 18. c. 28. 29

1. Pet. 4. c.

Luc. 11. b. 13.

2. Tim. 3. c. 24

1. Tim. 1. b. 13.

Colloff. 2. a. 8.

Act. 4. b. 19.

Joan. 3. b. 13.

2. Pet. 2. b. 16.

Joan. 15. b. 15.

1. Joan. 4. a. 5.

ende 29. b. 19.

Act. 20. c. 27.

2. Joan. 1.

Joan. 4. c. 25.

Deut. 12. d. 32.

Heb. 8. a. 9.

Marth. 15. a. 3.

ende 17. a. 5.

Marc. 7. a. 7.

Esa. 1. b. 12.

Act. 1. c. 1.

Rom. 7. 4.

Esa. 8. c. 20.

2. Tim. 4. a. 7.

1. Cor. 1. b. 13

ende 2. a. 4.

ende 3. b. 11

1. Pet. 5. b. 12

2. Thess. 2. a. 2

Psalm. 12. a. 7.

Nu gheloouen / dat dese heylighe
 Schrijtuere in haer volkomelick veruact den
 Godlicken wille, en al het ghene, dat de mens-
 sche moet ter salicheydt gheloouen, volkome-
 lick daer in gheleert wordt. De gantsche ma-
 niere des Godsdiensts, die God van ons eys-
 chet, is daer op het laegste in beschreue. Waer
 door de menschen, al waren sy Apostelen, an-
 dersins niet leeren en moghen, dan ghelyc ons
 alreede door de heylige Schriften, geleert is:
 al waert ooc, dat ware een Engel wt den he-
 mel, als Paulus seyt. Wat na dat verbode is,
 yet toe te doen oft af te doen aen den woorde
 Gods, dat bewijst genoeg, dz de leeringe seer
 volkomē is. Een yegelick moet hem dan wel
 wachtē, daer yet toe te doe of af te doe: daer me-
 de dat hy de menschelelike wylshyeit niet te God-
 licken wylshyeit vermengelen mochte. Doch en
 moetmē de schriftē der mensche, hoe heyligh sy
 geweest sijn, de Godlike schriftē niet teghen-
 stellen: noch de gewoonte tegen de waerheyt:
 wāt de waerhē is bouen al: noch het groot ge-
 tal, noch de ouerheyt, noch de achteruolginge
 der tijden, noch de persoonē, noch de Conclie;
 noch de Decreten ende besluyten. Want alle
 menschen sijn leugenaers, en haer wylshyeit en
 kan God niet onderwoopen worden. Sy sijn
 ijdelcr dan de ijdelheit selue. Daerō versierpē
 wy al, dat niet desen onswēdprekelickē regel
 niet ouer een en koet, gelijc wy geleert worden
 door de Apostelē te doene, leggende: Beproeft
 de geesten oft sy van God sijn, hy bewijst, dat
 mensche door sijn schriften kennen sal. Item, so
 yemans

niemant tot v koemt, en en brengt dese leeringe
niet mede, dien suldy in v huys niet ontfangē.

VIII.

Volgende dese waerheyt ende woor-
de Gods, gheloouen wy eenen eenighen God,
welck is eenich in wesen ende substācie, maer
dye in persoonen, de Vader, de Sone, ende de
heylighe Gheest. De Vader, is oorsake, oors-
spronck, ende beghinsel van allen dinghen, so
wel sienlike als onsienlike. De Sone is ge-
naemt het Woort, de wijsheyt ende beeldt des
Vaders. De heylighe Gheest, is de eeuwige
wesentlike kracht ende moghentheyt. Ende
hierentusschen en maect sulck een onderscheyt
niet, dat de eenicheyt Gods in dye Goden ge-
deylt zy, na dat de Schrift ons leert, de Va-
der, de Sone, de heylighe Gheest te hebben een
veghelick syne onderscheyden, substantie oft
bestandicheyt, ende zyn eygenheyt alleen: Al-
so nochtans dat dese dye, maer een eenich God
en zyn. Het is openbaer, dat de Vader niet en
is de Sone, en dat de Sone niet en is de Va-
der. Insgelijcx dat de H. Gheest niet en is de
Vader noch de Sone. Dese persoonē also on-
derscheydē, en zyn niet verscheydelic gedeylt,
noch ooc vermischet of vermenghet: de Vader
en heeft gheen vleesch aengenomen, noch oock
de heylighe Gheest: maer alleenlick de Sone.
De Vader en heeft noyt gheweest sonder sy-
nen Sone noch sonder synen heyligen Gheest.
Sy zyn alle dye van gelijcker ewicheyt ende
wesen: daer en is noch eerste noch laetste. Wāt
sy zyn alle dye ghelijck in waerheyt, macht,
goetheyt ende in batmherticheyt,

¶ iii

De

en 19. a 8. b. 12.
Deute. 4. a. 6.
ende 6 a 9.
Ephē. 4. a. 5.
Joan. 5.
Col. 1. b. 16. 18.
1. Cor. 8. a. 6.
Artijc. 8.
1. Cor. 1. c. 24.
Joan. 1. b. 14.
1. Joan. 1 a. 1.
apoca. 19. b. 13.
Dion. 8. c. 22.
Coloss. 1. b. 15.
Matr. 28. b. 19.
en 3. b. 16. 17.
Joan. 1. b. 14.
Mich. 5. a. 2.

Belijdenisse

IX.

Matth. 9.

Gen. 5. c. 27.

Elohim.

Matth. 3. b. 16.

Matth. 28. b. 19.

Luc. 1. d. 35.

Act. 2. d. 32.

De ghetuyghenissen der heylighe
Schryftueren die ons leeren te gheloouen de-
se heylighe Dyrualdicheyt, zijn beschreuen in
bele plaetsen des Ouden Testaments, als
God in den boeck Genesis seyt, laet ons den
mensche maken na onsen beelde ende gelijcke-
nisse, &c. God schiep dan den mensche na synē
beelde, hy schiep hem segghe ick, na den beelde
Gods. Siet Adam is ghemaccht als een van
ons. Het blyckt daer door datter pluraliteydt
ofte veelheyt van persoonē in de Godheyt is,
als hy seyt: Laet ons den mensche maken na
onsen beelde: ende daer na bewijst hy oock de
eenicheydt, als hy seyd, God schiep, &c. Tis
waer dat hy daer niet en seyt, hoe veel perso-
nen datter zijn, maer dat ons in dē Oude Te-
stamente duyster is, is ons seer klaer in het
Nieuwe, als onse Heere gedoopt wert in den
Jordane, de stemme des Vaders werdt ghe-
hoort, segghende, dat is mijn Sone: de Sone
wert in den water ghesien, ende de heylighe
Gheest verschijnt in de ghedaente van eener
Duyue, en zijnder daer niet dyp: Item, doopt
alle volcken in den name des Vaders, des
Sons, ende des heylighen Gheests. In den
Euangelie by S. Lucas sprceckt de Enghel
Gabriel also tot Maria de moeder ons Hee-
ren: de heylighe Gheest sal ouer v kōmen, en
de kracht des Allerhoochsten sal v omschadu-
wen: ende hier om het heyligh dat van v ghe-
bozen sal worden, sal Gods Sone ghenae-
me worden. Wy sien dat hier de Vader genoemt
werdt, de Alderhoochste, daer na de Sone
Gods

Gods die van der maget ghebozen wert, ende
 de heylighe Gheest die de maghet ontschadu-
 wedt: Item, de ghenade onses Heeren Jesu
 Christi, ende de liefde Gods, ende de gemeyn-
 schap des heyligen Gheests zy met v. Ende
 hier siet inder klaerliken dyp ghenoeit.
 Dyp zijn daer die supghemisse gheuen in den
 Hemel, de Vader, het Woort, ende de heylighe
 Gheest, en dese dyp zijn een. In alle dese plaet-
 sen worden wy volcomelich gheleert van dyp
 persoonen, in eenē eenigen Godliken weten.
 Ende hoe wel dat dese leeringhe het mensche-
 lick verstandt te bouen gaet, nochtans geloo-
 uen wyse nu door het woort, verwoachtende
 derseluer vrucht ende gheniet in den Hemel.
 Wouen dien, veggelich perloon van der God-
 heyt: bewijst haer werck ende ampt aen ons,
 de Vader wordt genoemt onse Schepper, de
 Sone is onse Salichmaker en Verlosser, door
 zyn bloet, de heylighe Gheest, onse heylighma-
 ker, door zyn wooninge in onser herten. Dese
 leeringe vā der heyliger Dryuuldicheyt heeft
 altnits in der warer Kercken beweert ende on-
 derhouden gheweest, van den Apostelen in dt
 af tot nu toe, tegen de Joden, Mahometisten,
 ende tegen sonninge valsche Christenen ende
 Ketters, als Marcion, Manicheus, Praxeas,
 ende Sabellius, Samosathenus, Arius ende
 ander dierghelicke, de welcke niet rechte van
 den heyligen vaders verworpen ende verdoet
 gheweest zijn. Wy ontfangen ghewillichlick
 in dese materie de dyp Symbola: namlck, der
 Apostelen, dat van Nycæa, ende van Athana-
 sius, ende insghelycx het ghene, dat daer van
 door de heylighe Concilien besloten ghe-
 weest is.

2 Cor. 13. b. 13.

1. Joan. 5. a. 7.

Act. 2. d. 32. 33.

1. Pet. 1. a. 2

1. Joan. 4. b. 13

14 Gal. 4. a. 6

Eph. 7. b. 14.

16. Tit. 3. a. 4.

5. 6.

Jud. 1. c. 20. 21

Roma. 6. a. 9.

Act. 10. d. 38.

ende 8. c. 29.

d. 27.

Joan. 14. b. 16

ende 15. c. 26.

ende 1. d. 33

Prou. 25. c. 27.

Artijc. 10. **N**ov gheloouen dat Iesus Christus
 Joann. 1. b. 18. na zijnder Godlicker natuerre, is de eenige So-
 Joann. 1. c. 49. ne Gods, van hem van eewicheyt ghebozen,
 Joann. 1. b. 14. niet ghemaect noch gheschapen, (want also
 Coloss. 1. b. 15. waer hy een creatuere en scheplei:) hy is een
 Heb. 1. a. 3. in wesen met de Vader, mede eewich, het ey-
 Matt. 3. b. 17. ghen beelt der substantie des Vaders, ende de
 ende 17. a. 5. glans zijnder heerlicheyt, hem in alende oer-
 Joann. 8. c. 24. al ghelijck: hy en is niet alleenlick de Sone
 Joann. 10. d. 30. Gods na den tijt zijnder gheboorten, maer hy
 Act. 8. d. 34. is van eewicheyt de Sone Gods, gelijk ons
 Esai. 7. b. 14. dese ghetuygenissen leeren: Moyses seyd, dat
 Rom. 4. a. 5. God de werelt gheschapen heeft. S. Joann.
 1. Thess. 3. b. 11. seyd, dat alle dingen door het woort, welck hy
 Philip. 2. b. 11. God noemt, gheschapen zijn, en dat S. Joann.
 2. Cor. 5. b. 19. het woort noemt, noemt S. Paulus Sone,
 Act. 20. segghende, dat God de werelt of eenwen door
 Ephe. 3. a. 4. synen Sone ghemaect heeft. Daer en bouen
 Rom. 14. seyt S. Paulus, dat God alle dingen door Je-
 Tim. 2. sum Christum heeft gheschapen. Hy en konde
 1. Cor. 8. a. 6. alle dinghen door synen Sone niet scheppen,
 Heb. 1. a. 1. of hy mocht van doen alreede zijn. En daerom
 en 2. a. 4. seyt de Propheet Michas, synen wtganck is
 Joann. 1. a. 3. van aenbeginne ende eewicheyt. Hy is deerste
 1. Joann. 5. ghebozen door alle creatueren, hy is sonder be-
 Joann. 20. ende gin der dagen, sonder eynde des leuens. Inder
 14. ende 7. tweeden Psalm: Ghy zijt mijn Sone, ick
 Apoc. 1. 2. 3. 4. hebbe dy heben ghebozen: kust den Sone. &c.
 1. 6. Hy is de ware eewighe God, de Almachtige.
 Joann. 8. f. 58 dien wy aenbidden ende aenroepen alle de da-
 Joann. 17. a. 5. ghen ons leuens.
 1. Cor. 10. a. 9. **XI.**
 Gala. 4. a. 2
 Mathe. 5. a. 2
 Coloss. 1. b. 15
 Pla. 2 a 7. 12
 Heb. 1. 13. a. 8

Wij gheloouen en belijden oock, dat die heylige Geest van ewichheit van den Vader en den Sone voortkoemt, ende en is noch gemaect noch geschapen, noch oock geboren: maer is alleenlick van beyde wtgaende, die daer is de derde persoon der Dyruldicheydt, van eens seluighen wesens, maecteyt ende heerticheydt met den Vader ende den Sone, ende is een ware ende ewich God, als ons de heylighe Schrift leert.

Art. 11.
Gene. 1 a 1
Heb. 1 a 3
Heb. 11 a 3
Joan. 1 a 3
Psalm. 33 a 6
ende 100 a 2
Zecch. 22 b 17
Malach. 2 b 10
Joan. 15 c 26
Psalm. 104.
Amos 4 b 13
Joan. 14 b 16.
c 26.

XII.

Wij geloouen, dat dese eenige God, na zijn weghenallen, geschapen heeft, den hemel, de Aerde, ende alle creatueren, van niet, door zijn Woort (dat is, door synen Sone,) en geeft elke creatuere haer wesen, gestalte en figure, en een yegelic door heseinen verscheyden officien ende ampten, haren Schepper te dienen: oock so onderhoudt ende regeert hyse na synet ewigher voorsienicheyt, ende door zijn onepndelike kracht, om den mensche te dienen, op dat de mensche synen God diene. Wy heeft oock de Engelen goet geschapen, op dat sy syne Dienstkoden waren, ende oock dienen syne wtuerkozene: van welcke Engelen sommige wt gheuallen zijn van der hoocheyt daerse God in gheschapen hadde, in de ewighe verderffnisse. Ende de andere zijn door de genade Gods in haren eersten standt volherdt ende ghebleuen. De laetste, die wy Duyuelen noemen: en en boose gheesten zijn also verdoemt, dat

Art. 12.
Esai. 40 c 26.
Dan. 12 a 4.
Mat. 26 b 19
1 Joan. 15
Actu. 5 a 3.
1 Cor. 3 b 16
ende 6 b 11.
Rom. 8 a 9
Coloss. 1 b 16
1 Timo. 4 a 3
Heb. 3 a 4.
Apoca. 4 b 11
ende 11 b 16.
Heb. 1 b 14
Psalm. 103 c 22.
ende 34 a 8

Belijdenisse

Joan. 8. e. 44. dat sy zijn geworden byanden Gods en allest
 2. Pet. 2. a. 1.
 Luc 8. d. 31. goets, loerende en staende na haren gantschen
 vermogen, na der Kercken, om dieselue gants-
 schelick te verderuen en te vernielen door hare
 listicheyt ende bedroch, Ja ooc so verre, dat sy
 hen van een yegelick aenbidden doen, en beloo-
 ren groote dingen den menschen: en dat en is
 gheen wonder, ghemerckt hy door Christus
 heeft dozuen komen, om hem van den seluen te
 doen aenbidden: ende daerom zijn sy door haer
 eygen boosheyt veroordeelt ter ewigher ver-
 doemenisse, ende wachten haer straffe en pijn.
 Matth. 4. En hier ouer verwerpen ende verbannen wy
 de dwalinge der Saduceen, welcke loochenen
 datter Gheesten en Engelen zijn: ende oock de
 dwalinge der Manicheen, die daer seggen, dat
 de Duyvelen wt haerseluen haren oorspronck
 hebben, ende zijn quaedt van haerder eyghen
 natuere, ende en zijn niet tot eenigher tyt ver-
 dozen ghesworden.

Actu. 2. a. 8.
 Matthe. 13.
 Joan 5 b 17.
 Heb. 1 a 3.
 Psouet. 16. a.
 Ephe. 1. b. 11.
 Jac. 4 b 13. 15
 Job. 1 e 21.
 2. Re. 21. a. 20
 Actu. 4. c. 28.
 Actu 2. c. 23.
 1 Sam. 2. e. 21
 Psalm. 125. a. 7
 Esai. 45 a 7.
 Amos 2 a. 6.
 Deut. 19 a 5.
 Psal. 22 a. 1.
 Psal. 105. c 25.
 Esai 10. a. 9.

XIII.

Wij geloouen, dat dese goede God,
 na dat hy alle dinghen gheschapen hadde, die-
 selue niet ouerghegeuen en heeft den geualle
 oft fortunne: maer onderhoudtse ende regertse
 se in sulcker wijsen, na synen heylighen wille,
 datter niet en gheschiet in deser werelt, sonder
 zijnder veroordeninghe: hoe wel nochtans dat
 God niet en is oorsake oft schuldt hebben des
 quaets, datter geschiet: want zijn macht ende
 goetheit is so groot en onbegrijpelic, so dat hy
 ordincert, werckt seer wel en rechtneerdich-
 licken

licken, dat de Duyvel en de menschen onrecht
 weerdichlic wercken: en aengaede het gene dat
 hy werct boue den begripe des menschelicken
 verstants, en willen wy niet curieuselic on-
 tersoecken, meer dan ons begrip en vermach,
 maer in alle ootmoedicheyt ende eerswerdicheyt
 aenbidden wy de rechtuerdighe oordee-
 len Gods, die ons verborghen zijn, ende stel-
 len ons te vreden, dat wy moghen zijn, leers-
 iongheren Christi, om alleenlick te leeren het
 ghene dat hy ons dooz zijn woordt aenwijst,
 ende en willen dese palen niet ouer treben.
 Dese leeringhe gheeft ons enen onswijpre-
 kelicken troost, als wy gheleert worden dooz
 de selue dat ons niet en mach aenkomen by
 gheualle, dan dooz de beschickinge onses goe-
 den Hemelschen vaders, die ouer ons wakent
 met vaderlike lofzhe, ende houdt alle crea-
 tueren onder hem, also dat oock elck hayken
 onses hoofdes ghelelt is. Een voghelken en
 mach op der Aerden niet vallen sonder den
 wille ons Vaders: hier op verlaten wy ons,
 ende weten dat hy de Duyvel ende alle onse
 vyanden ghebreydeit houdt, die welcke ons
 sonder syne toelatinge ende goeden wille niet
 en moghen beschadighen. Hier ouer berwoz-
 pen wy de berdoemelicke opine ende meynin-
 ghe der Epicureen, die segghen dat hem God
 niet meer yewers mede en moeyt, ende laet
 alle dinghen by gheualle ghelichieden.

2. Thes. 2. b. 11.
 Eze. 14. a. 9.
 Roma. 1. c. 28.
 1. Reg. 11. c. 23

Matt. 10. c. 29.
 Gene 4. c. 8.
 ende 50. c. 20.
 2. Sa. 16. b. 10.
 Matth. 8. d. 31.
 Joen 2. b. 15.
 Psalm. 5. a. c.
 1. Joen. 3. a. 8.
 Gene 1. c. 28.
 Coloss. 3. b. 10.
 Coloss. 1. b. 15.

XIIII.

Wy gheloouen dat God den mens-
 che gheschapen heeft vander Aerden, ende
 heeft

Artijc. 14.

Belydenisse

- 1. Pet. 2. 2. 9.** heeft hem ghemacckt ende geformeert na synen beelde ende gelijkenisse, goet, rechtuerdich, heyligh, ende gantsch in alle dingen volmaect, die daer konde door synen wille in al, en ouer al metten wille Gods veruillighen ende ouereenkomen. God heeft hem dan geschapen en ghemaect van twee dinghen, van lijf ende ziele: het lijf is vander Werden ghemacckt, ende den gheest ende tenen heeft hem God ingheblasen, also datmen inden mensche sulcken excellencie ende wtneementheyt siet, dat het menschelick verstandt te kleyn is, om dat wt te spreken. Hy is sulcks gheweest seyt
- Psalm. 8. 2. 5.** Daud, dat hem niet meer en ghebrack dat
- Psalm. 49. c. 21.** God te syne: hy is met eeren ende heerlicheyt
- Esai. 54. 8. 2.** ghecroont gheweest. Maer wanneer de mensche in eeren was, en heeft hy daer niet van gheweten, en en heeft zijn hoocheyt niet verstaen, maer is den vee ghelijck ghesworden, en heeft de oore den woorde des Duyuels gheboden. Het ghebot des leuens dat hy ontfanghen hadde, heeft hy oertreden, en heeft hem van God die zijn ware leuen was, door zijnder sonden afghesneden, ende heeft zijn nature gantschelicken verdozen: ende heeft het lijf ende den Gheest schuldich ghemacckt des uelicken ende gheestelicken doodts, ende is ghesworden boos, arch, verblint van verstande, verdozen in alle syne weghen, ende heeft verlozen alle syne hooghe gauen die hy van God ontfanghen hadde, ende hem en is niet meer gebleuen dan een kleyn ouerblijf deser gauen, welcke ghenoechsaem is, om den mensche niet te moghen ontschuldigen: maer niet om ons goet te doen binden, aenghesien dat al in ons in duyternisse verandert is, ghelijck
- de

De Schrift ons lert: Het licht schijnt in duy-
 vernissen, ende de duysternissen en hebben
 niet aenghenomen. Daer nocint S. Jan de
 menschen duysternissen. Inden Psalm wort
 gesept: Wy v Heere, is de fonteyne des leuens,
 ende in uswen lichte sien wy klaer. Het blijct
 hoedanich dat de vrye wille den menschen
 zy, die daer is een knecht der sonden: wt dien
 dat de mensche niet ontfanghen en mach, dan
 dat hem vanden Hemel ghegheuen word.
 Christus seyt: Niemandt en kan tot my ko-
 men, ten zy dat hem mijn Vader trecke die
 my ghelonden heeft. Sinte Paulus seyt, dat
 de natuerlike mensche alsulcks is, als hem
 Adam in synen val voortghebrocht heeft. Hy
 seyt oock, dat wy van ons seluē niet bequaem
 en zyn, yet te dencken als van ons seluē, maer
 onse bequaemheyt is van Gode. Dencken is
 veel min dan doen. Ende daerom mit rechte
 seyt de Apostel: God werckt in v het willen
 ende het volbringen. Sonder my seyt Chri-
 stus, en vermoechdy niet te doen. En Chri-
 stus seyt noch: Die sonde doet, is der sonden
 knecht: waer is dan synen vryen wille?

Joan. 1. a. 5.

Psalm. 37. a. 9.

Esa. 26. b. 12.

Psalm. 94. b. 11.

Roma. 8. a. 3.

1. Reg. 20. a. 9.

Psalm. 28. a. 8.

Esa. 45. c. 25.

Joan. 3. c. 27.

Joan. 6. e. 44.

2. Corin. 3. a. 5.

Philp. 2. b. 13.

XV.

Wy gheloouen dat door Adams Artijc. 15.
 ongehoorsaemheyt de erfsonde ouer het men-
 schelike gheslachte ghekomen is, dwelck is
 een verderuinghe der gantscher natuer, ende
 een erflick ghebreck, met welcke oock de kin-
 derkens inden buyck haers moeders besmeet
 zyn,

Belydenisse

Psalm 51. a. 7. zijn, en brenghen inden mensche boozt alle soozte
 Roma. 3. b. 10. van sonden, als de wortel daer toe dienende,
 Ioan. 3. a. 6. ia alle dit groot ghebreck is so schendtlick en
 Gene. 6. a. 3. boos, dat het ghenaechsaem is, om het men-
 Job 14. a. 6. schenlike ghelachte te verdoemen: en en werck
 Ephe. 2. a. 6. oock dooz de doope niet wech ghenomen, al ist
 Roma. 5. b. 14. nochtans dat het den kinderē Gods dooz sy-
 en 7. b. 18. 19. ne ghenade ende barmherticheyt ter verdoe-
 menisse niet gherkent en wort, ende het ghe-
 uoelen deser verdozenheyt, doet menichmael
 de ghelouighe versuchten, en begheeren van
 haren ligue ontlaghen te worden. Hier ouer
 verwozen wy de dwalinghe der Pelagias-
 nen, die daer segghen dat dese sonde anders
 niet dan een na doen ende nauolghinghe zy.

XVI.

Art. 16. **W**y ghelouuen, dat nademael de
 Roma. 9. b. 16. gantsche afkoemste Adams, in verderf ende
 Roma. 3. b. 12. verdoemenisse, dooz des eerste mensche schult
 Deut. 32. a. 2. also gheuallen is, dat God hem also bewesen
 1. Sa. 2. c. 22. heet, als hy is: namelick, barmhertich, ende
 Psalm 65. a. 5. rechtuerdich. Barmhertich, dat hy verlost en
 Malac. 1. a. 2. behoudt van desen verderue, de ghene die hy
 2. Timo. 1. a. 9. in synen ewighen ende onuerandelickē raet
 Roma. 8. c. 29. dooz zyn louter goedicheyt in Iesum Chri-
 Tit. 3. a. 4. 5. stum onsen Heere wtuerlien ende verkozen
 Ephe. 1. a. 4. 5. heeft, sonder eenich aensien van hare goede
 Roma. 1. a. 5. werken: ende midts dien dat hy de andere
 Acto 2. c. 47. laet in haer verderf ende val daer sy in ghe-
 ende 13. c. 48. uallē zyn, hier mede bewijst hy hem een me-
 2. Tim. 2. c. 20. delijdende en barmhertich God aen de ghene
 Roma. 9. b. 11. die hy salich maect, den welken hy niet schul-
 dich en was: ghelijck hy hem oock verclaert
 een

des Gheloofs.

Fol. 17.

ken rechtuerdich Richter, met bewijſinghe
 zyn der rechtuerdigher ſtrengheyt ouer de
 andere. Ende hierentuffchen en doet hy haer
 gheen onghelijck: want dat hy ſommighe ſa-
 lich maeckt, en gheſchiet niet om dat ſy beter
 dan de andere zyn, aengeliien dat ſy alle in een
 ſeker verderf geuallen zyn; tot datſe God af-
 ſcheydet ende verloſſet, door zyn eewich ende
 onueranderlic boozneme, dat in Jeſum Chri-
 ſtum ghegrondet ſtaet, eer de werelt gheſcha-
 pen was. Na ſulck een verſtāt dan, ſo en kan
 niemant van hemſeluen tot deſer heetlicheyt
 komen, aengeliien wy van ons ſeluen niet
 bequaem en zyn enich goet te dencken, ten zy
 dat God door zyn ghenade ende louter goet-
 heyt ons boozcoemt, ſo is onſe natuere ver-
 douen.

1. Pet. 1. a. 2.
 Rom. 9. c. 21.
 Ioan. 6. c. 27.
 e. 44.
 Ioan. 17. a. 9.
 b. 12.
 Ioan. 13. a. 9.
 Ioan. 15. b. 16.
 Ro. 11. d. 34.
 35.
 Ioan. 18. c. 20.
 Ioan. 15. b. 19.
 Tit. 1. a. 1.
 Ephe. 1. a. 3.
 Ioan. 10. c. 29.
 Matt. 15. c. 24.
 Mat. 20. c. 23.

XVII.

Wp gheloouen dat onſe goede God Art. 17
 door zyn wonderlike wijsheyt ende goedic-
 heyt, na dat hy ſach dat hem de menſche alſo
 inden doot, ſo wel lijnclich als gheestelic ge-
 ſwozen hadde, en hem gantsch onſalich ghe-
 maeckt, heeft hy hem begheuen dien ſeluen te
 ſoecken, doen hy al beuende van hem bloodt,
 en vertroostede hem, met tbelouen zyns ſoons
 dien hy hem gheuen wilde, vander vrouwen
 gheswozen, om het hooft des ſerpents te ber-
 treden, ende hem ſalich te maken.

Gene. 3. b. 15.
 Gene. 22. b. 18.
 Eſaie 7. b. 14.
 Ioan. 7. c. 42.
 2. Timo. 2. a. 8.
 Heb. 7. b. 14.
 Ioan. 11. b. 14.
 Gene. 3.
 Gala. 4. a. 4.

XVIII.

Wp belijden dan / dat God de be- Art. 18
 wofte die hy de oude vaders gedaen heeft, door
 den

Belydenisse

den mont van zijn Propheten, veruult heeft,
 midts dien dat hy ghesonden heeft in de we-
 reit synen eyghenen eenighen ende ewighen
 sone, ter tijt van hem verordent, welcke aen-
 ghenomen heeft de ghestalte eens knechts,
 wert ghelijck als andere menschen, &c. heeft
 hoo: waer aenghenomen een ware mensche-
 like natuerre met alle hare swachheden, wt-
 ghenomen de sonde: ende is ontfanghen inden
 lijue der gelucksaligher maghet Marie, door
 de kracht des heylighen Gheests, sonder toe-
 doen des mans. Ende en heeft niet alleenlick
 aenghenomen de menschelike natuerre, maer
 oock eenen waren menschelicken gheest, op
 dat hy ware een ware mensche: want na dat
 de gheest so wel als het lijf verloren was, so
 walt van noode dat hyse beyde aen nam, om
 die te ghelijck salich te maken. Ende wy be-
 lijden tegen de ketterhe der Wederdooperen,
 die daer loochenen Christus in het menschelick
 bleesch aenghenomen te hebben, dat Christus
 declachtich gheworden is des seluen bleeschs
 der kinderen. Hy is de vrucht der lendenen
 Dauids na den bleessche, gheworden vanden
 zaden Dauids, na den bleessche: hy is de vrucht
 des lijfs der maghet Maria, hy is van eener
 vrouwe, hy is een spruyte Dauids: hy is van
 Juda wtgesproten: hy is afgekomen vanden
 vaderen na den bleessche: hy is vanden zaden
 Abrahams, hy is in alles synen broeders ghe-
 lijck gheworden wtgenomen de sonde: hy is
 ghegenerereert van Maria: also dat hy door de-
 sen middel gheworden is onse Emanuel (dat
 is God met ons.)

XIX.

wy

Wy ghelouen dat de persoon des **Artijc. 1. 9.**
 Soons door dese ontfāckenisse onafscheyde- **Matt. 28 c. 20**
 licken vereenicht en te samen gheuoecht ghe- **Joan. 10. b. 13.**
 weest is metter menschelicker natuerē, also **Ephes. 4. a. 8.**
 datter niet en zijn twee sonen Gods, noch **b. 12.**
 twee personen: maer twee natuerē in eenen
 persoon vereenicht, daer een yeghelicke na-
 tuere haer onderscheytelicke eyghenschap be-
 houdt: De Godlike natuerē is altydt ghe- **Hebr. 1. a. 3.**
 bleuen ongheschapen, sonder beghin der da-
 ghen, ende eynde des leuens, ende veruult he-
 mel ende Aerde. De menschelicke natuerē en
 heeft haer eyghenschappen niet verlorē: sy is
 een creatuerē oft schepsel ghebleuen, die daer **Matt. 26. b. 11.**
 heeft beghin der daghen en eynde des leuens:
 is gheeyndicht, ende behoudt de eyghenschap-
 pen eens lijfs: hoe wel nochtans dat hy
 door zijn wederopstandinghe den seluen on-
 sterflicheyt ghegeuen heeft: hy en heeft noch-
 tans de waerheyt zijnder waerē natuerē niet **Act. 1. b. 11.**
 verandert. Dese twee natueren zijn also te sa- **ende 3. c. 21.**
 men vereenicht, ende maken eenē persoon, dat **Luc. 24. d. 39**
 sy oock door zijn doot niet van mēcanderen **Joan. 20. c. 25.**
 ghescheyden geweest en zijn. Het ghene dat hy **Act. 1. a. 3.**
 synen Vader beual, dat was eenen warē men-
 schelicken gheest, die wt synē lichāem schiet: **Matt. 27. f. 50.**
 maer hierentusschen bleef de Godheyt altyt
 met der menscheyt vereenicht, dat als hy int
 graf lach, de Godheyt en liet niet in hem ver-
 borghen te synē, ghelijck sy in hem was, als
 hy een kleyn kint was, sonder haer voor een
 weynich tijts te bewijlen. Siet de oorsake
 waerom wy hem belijden dat hy zy een ware
 God ende ware mēsche: een ware God om te
 ouerwinnen den doot, ende ware mēsche om
 voor ons te moghen steruen.

E ij

Wp

Belydenisse

XX.

Art. 20.

Hebr. 2. b. 14.

Roma. 8. a. 3.

Roma. 8. d. 32.

Rom. 4. c. 25.

Wij geloouen / dat na demael God volkomelick barmhertich, ende oock gantsch rechtueerdich is, heeft hy gesondē synen Sone, aen te nemen de natuere, in welcke de onghewoon saemheyt geschiet was, om in de selue te voldoen, en te straffen de sonde, door den alder wreetsken doot ende lijden zijns soons. God heeft dan zijn rechtueerdicheyt bewesen aen synen sone, die met onse sonden gheladen was: ende heeft zijn goetheyt ende barmherticheyt op ons schuldighe ende der verdoemenisse weerdich wtghestort: ende heeft voor ons, door een volkomen liefde, synen Sone inden doot ghegheuen: ende heeft hem, onse rechtueerdicheyt, wederom opghewecket, op dat wy door hem onsterfelicke heyt ende ewelich leuen hadden.

XXj.

Art. 21.

Psal. 110. a. 4.

Hebr. 5. b. 10.

Rom. 5. a. 8. 9.

Collo. 2. b. 14.

Hebr. 2. b. 17.

ende 9.

Roma. 4. c. 25

Joan. 15. b. 13.

Act. 2. c. 24.

Joan. 3. b. 16.

Roma. 8. d. 32

1. Tim. 1. b. 15.

Wij gheloouen / dat Iesus Christus, een hooge Priester in ewicheyt, met eenen Eedt, na der ordeninghe Melchisesdech, ende heeft hem seluen ghestelt in onsen name, voor synen Vlader, om zijn gramschap te stillen, ende heeft hem seluen niet volle voldoeninghe gheoffert op den Altaer des cruyces, ende wtghestort zijn dierbaer bloet, ter reyninghe onser sonden: gheslijck de spreucken der Propheten veruaten.
Elaas

Esaias schrijft, dat de straffe, waer door wy
brede krijgen souden, op den Sone Gods ge-
leydt is, ende wy door syne wonden gheheylt
worden souden. Hy wert ter doot geleydt, als
een Lammecken: hy wert met den sondaers ge-
rekent ende veroordeelt als een quaedrdoen-
der door Pontium Pilatum, hoewel hy hem
rechtueerdich voor allen wtsprack: Hy heeft
betaelt, dat hy niet gherooft en hadde: hy heeft
gheleden, hy die gherechtich was, voor de on-
gherechtighe, Ja in zijn lijf ende in zijn ziele,
also dat hy smaecte de grouwelicke pijn,
die onse sonden toequamen, hy heeft bloet ende
water ghesweedt: hy heeft gheroepen, mijn
God, mijn God, waerom hebby my verlaten:
hy heeft dat al, op dat ons onse sonden ver-
gheuen worden, gheleden: ende daerom, met
rechte segghen wy met S. Paulo, dat wy
anders niet en weten, dan Iesum, ende dien
ghetrucpighet. Wy achten alle dinghen als
dreck, om de wenementheyt der kennisse onses
Heeren Iesu Christi. Wy vinden alle troost
in syne wonden, ende en hebben niet noodich,
te soecken ofte te binden, eenighe andere mid-
delen, om ons met God te versoenen, dan dit
alleen ende eenich offer eens gheschiet, dat de
gheloonighe in ewichheydt volcomen maecte.
Eis oock de oorsaecke, waerom hy van den
Enghel Gods, Iesus ghenoeit wordt, (dat
is, Salichmaker,) om dat hy zijn volck van
hare sonden moeste salich maken.

Esai. 53. a. 5.

Heb. 9. b. 14.

1. Pet. 2. c. 24.

Mat. 15. c. 28

Joan. 18. d. 38

Psalm. 69. a.

Exod. 12. a. 6

Psalm. 22. b. 16

Esai. 53. a. 7

Danie. 9. c. 26.

Rom. 5. a. 6

Philip. 2. a. 8.

Heb. 9. b. 12

1. Pe. 1. b. 18. 19

Joan. 10. a. 9.

He. 9. c. 25. 26.

ende 10. b. 14

Joan. 5. b. 10.

1. Cor. 2. a. 2

Matth. 1. c. 22

Act. 4. b. 12.

Luc. 1. d. 22.

XXij.

C iii

non

Belydenisse

Artijc. 2 2. **W**en gheloouen / dat door de ware
Psalm. 51. a. 8. kennisse deser hoogher verborghentheyt, de
Eph. 1 b 17. 18 heylighe Gheest in onser herten, ontfceekt
1. Thess. 1. a 6 een ware ghelooue, dat Christus daet, met
1. Cor. 2. b. 12 alle syne verdiensten, ende maectse zyn, ende
Galat. 2 c 21 en soeckt buyten hem, niet met allen meer.
Jerem. 23 a 6. Want alles dat tot onser salicheyt van noo-
1. Cor. 1. c 20 den is, moet doch noodichlicken in Iesum
Jerem. 51 b 10 Christus niet zyn, ofte so het daer al in hem
1. Cor. 15. a. 3 is, dat de ghene, die Iesum Christus door
Matt. 1. c 21 het ghelooue heeft, alles heeft, ende en heeft
Rom. 8. a. 1 gheen ghebreck meer. Te segghen, dat Chri-
ende 3. c 20. stus niet ghenoechsaem en is, naer dat hem
 pet anders meer ghebreect, dat is een groote
 grouwelicke lasteringhe teghen God. Want
 daer soude wt volghen, dat Christus maec-
 enen haluen Salichmaker en ware, ende
 daeromme, met rechter voersaecke segghen
 wy na S. Paulus, dat wy gherechtueerdi-
Rom. 3. c. 28 ghet worden door het ghelooue alleen, ofte
Galat. 2. b. 16 door het ghelooue, sonder de wercken. Wy
Heb. 7. b. 19 en verstaen niet eyghentlick te spreken, dat
Ro. 8 c 29. d 33 het door het ghelooue is, (dat is, om des ghe-
Act. 12. c 26. loofs wille,) dat wy gherechtueerdicht wor-
1. Pet. 1. a. 4 den: want dat selue ghelooue en is maer een
Ro. 10. a 3. 5. 9 Instrument, daer door wy Christus onse
Luc. 1. b. 77 rechtueerdicheyt omhelsen. Iesus Christus
Tit. 3. a. 5 dan, ende alle syne verdiensten, so veel heylighe
Psalm. 32. a. 1 wercken, als hy door ons ghedaen heeft,
Rom. 4. a. 5 is onse rechtueerdicheyt: ende het ghelooue
Ro. 3 c 24. 27 is het Instrument, dat ons met hem in de
Philip 3. a. 9 ghenieynschap van alle synen goeden settet,
2. Tim. 1. a. 9 nadien, datse dan onse zyn, zyn meer dan
Psalm. 115. a 1 ghenoechsaem, om ons te absol-
1. Cor. 4. a. 7 ueren, ende vrij te maken.
Rom. 4. a. 2

non

XXIIJ.

Wy gheloouen / dat onse salic- Artijc. 23a
 heyt ghelegghen is in de vergheninghe van on Heb. 11 a. 7
 se sonden, om Iesus Christus wille, ende dat Ephc. 2 a 8
 daer onse gherechticheydt door God in ver- 2. Cor. 5 b 19
 uaet is: ghelijck als S. Paulus ende Dauid 1. Tim. 2 a 6
 ons leeren, verklarende de salicheyt des men- 1. Joan. 2 a 1
 schen, dien God de gherechticheydt, sonder Gene. 3 a 7
 wercken toeschijft. Deselue Apostel seyt, dat Rom. 4 a 6
 wy om niet wt ghenaden, door de verlossin- Actu. 4 b 12
 ghe, welcke is in Iesu Christo, zijn gherecht- Ephc. 3 c 27
 ueerdicht. En daerom houdē wy desen gront, D. 32
 in cewicheydt vast, ende gheuen Gode de Deut. 27 c 26
 gantsche eere, verdoemmoedighen ons, ende be- Jaca. 2 b 10
 kennen ons sulcks, als wy zijn, sonder yet van
 ons seluen, noch van onse verdiensten te be-
 roemen, stuenen wy ons, ende rusten op de
 gheloozsaemheyt des gherecrupsten Christi,
 welcke so wy in hem gheloouen, onse is. Die
 selue is ghenocchsaem alle ongherechtiche-
 den te bedecken, ende ons vrymoedicheydt te
 gheuen, dat wy niet en dozuē, ghelijck als Gene. 3 a 7
 onse eerste vader, de welcke beuende, hem Psal. 143 a 2
 wilde met vngeladeren bedecken: also waerd Luc. 16 b 15
 dat wy door God verschijnen moesten, ende op Job. 1
 ontseluen of op eenige andere creatuerē so wy 1. Cor. 4 a 4
 rich, alst oec mocht zijn, steunen wilden. Och Psal. 18 c 28
 laren, wy souden verstonnen worden. En daer Sophia. 3 b 11
 om moet een yeghelick met Dauid segghen, Ipsa. 10 c 20
 O Heere, en wilt met dynen knechten in Psal. 143 a 2
 C iij tghen

Belydenisse

Psalm 43. 2

tgherichte niet treden: want hoor dy en sal
gheen mensche, die leeft, gherechtueerdicht
zyn.

XXIIIJ.

Art. 24.

Rom. 10 b 17

Joan 5. c. 26

Eph. 2 a. 4

Joan. 8 d 36

Tit. 2. b. 12.

Joan. 15

Heb. 11 a 6

1. Timot. 1 a 5

Gala. 5 a 6

Tit. 3 a 8.

Rom. 9 d 32

Tit. 3 a 5.

Wij gheloouen dat dit ware ghe-
looue, wanneer het door het ghehoor des
woorts Gods, ende door de werckinghe des
heylighen Gheests voort ghebacht wordt,
den mensche herbaert, ende maect hem nieu-
we, maect hem leuen in een nieu leuen, ende
maect hem vrij van de slauernie der sonden:
so verre is het daer van, dat dit rechtueerdich-
makende ghelooue, de menschen soude verkon-
den van eenen goeden ende heylighen leuen,
dat sy sonder dat selue nimmermeer yet en sul-
len doen om de liefde Gods, dan om de liefde
van haerseluen, ende wt vreesen, verdoemt te
worden. Het is onmoghelick, dat dit heyligh
ghelooue in den mensche ledich soude zyn: wy
en spreken niet van den ijdelen ghelooue,
maer van het gene dat de Schrift noemt, ge-
looue dat door de liefde werckt, het welcke de
mensche brenghet hem te oefenen, in de wer-
ken, die God door zijn woort gheboden heeft:
sulcke wercken, wanneer sy voortkomen, van
der goeder wortel des gheloofs, so zijn sy goet,
ende van God ontfanghen: hierentusschen en
komen sy niet in Rekeninghe, om ons te recht-
ueerdigen. Want het is door tghelooue in Christus
Ghem, dat wy gherechtueerdicht worden, en wy
zijn

zyn gherechtuerdicht, eer wy de goede wercken
 doen: anders en souden sy niet goet kon-
 nen ghezijn, niet meer, dan de vrucht eens
 booms goet ghezijn en kan, oft de boom en zy
 eerst goet. Wy doen dan goede wercken,
 maer niet om te verdienen, want wat souden
 wy verdienen? Wy zijn der Gode schuldich,
 door de goede wercken, die wy doen, dan hy
 ontfwaert, om dat hy is, die in ons werckt het
 willen ende volbrēngen, na synen welbeha-
 ghen, ende ghelijck gheschreuen staet: Als ghy
 al ghedaen hebt, dat u gheboden is, segt, wy
 zijn onnutte knechten: dat ghene dat wy moe-
 sten daen, hebben wy ghedaen. Wy en wil-
 len hierentusschen niet loochenen, oft God en
 beloont de goede wercken, maer het ghe-
 schiet door zyn ghenade. Ten anderen, al
 ist dat wy goede wercken doen, so en besten
 wy daer op onse salicheyt niet. Want wy en
 kunnen geen werck voortbrēngen, ten zy door
 onsen vleesche besmet, ende oock der straffe
 weerd: ende al konden wy eenich voortbrē-
 ghen, de ghedachtenisse van eener sonden, is
 ghenoechsaem, om dat door God te verwer-
 pen: also souden wy altyds in twijfel zyn,
 ende herwaerts ende derwaerts, sonder eeni-
 ge sekerheyt dāuen, ende onse arme conscien-
 tien souden altyds bekommert ende ghequelt
 worden, so sy niet bast en rusteden, op de ver-
 diensten des doods ende lydens onses Sa-
 lichmakers.

Matt. 7. b 17

Rom. 14. c 23

Heb. 11. a 4

Gen. 4. a 4

1. Cor. 4. a 7

Phil. 3. b 13

Esai. 26. b 12

Galat. 2. a 5

1. Thess. 2. b 13

Luc. 17. b 10

Rom. 2. a 6.

Apoc. 2. b 13

2. Joan. a. 8

Rom. 11. a 5

Ephe. 2. a 5

1. Cor. 3. b 11

Esai. 28. c. 26.

Rom. 10. b 11

Ysa. 2. a 4

Esai. 64. a 6.

XXV.

E u

wy

des Gheloofs.

Artijc. 25.
Rom. 10. 8. 4

Galas. 3. 8. 4
Col. 2. 6. 17
2. Pet. 1. 6. 19
en 3. 8. 2. 6. 18.

Wij gheloouen / dat de Ceremonien ende figuren der Wet in der toekomst Christi, opgheshouden hebben, alle schaduwken hebben een eynde genomen, also dat sulck ghebruick onder den Christenen gheueert moet worden: hierentusschen is ons de waerheyde ende substantie in Iesu Christo ghebleuen, in welke sy haer veruullinghe hebben: noch tans ghebruicken wy ghetuyghenissen wter Wet ende Propheten ghenomen, om ons in den Euangelio te beuestighen, ende oock ons lenen in alle eerbaerheyt, ter eeren Gods, daer na te reguleren.

XXVj.

Artijc. 26.
1. Tim. 2. 8. 5
1. Joan. 2. 8. 1.
Rom. 8. 1. 26
Deut. 4. 6. 24.

Gen. 3. 6. 10.

Exod. 20. 6. 19

Wij gheloouen / dat wy gheenem toeganck tot God en hebben, dan door eenen eenighen Middelaer ende Aorsprake Iesus Christus, die daer rechtuerdich is, die om der oorsake wille, mensche gheworden is, niet vereeninghe Gods ende des menichen, om ons eenen toeganck te doen hebben, totter Maesteyt Gods: anders en hebben wy daer gheenem toeganck, niet meer dan de doornen en hebben totten hycere. Wy hadden door zijnder stemmen alken versoncken gheworden, gheleijck als by Adam blijkt, die voor den Heere bloot al beuende: ende by den Israeliten, aen den berghe Synai, die eenen Middelaer begeerde wt breeke, op dat sy alle niet en storuen om de stemme des Heeren wille. Nu delen Middelaer, die de Mader ons tusschen hem ende ons berordent heeft, en moet ons om zijn

hooft

hoocheydt niet verschizickt maken, om ons eenen anderen naer ons fantasie te doen soeken: want daer en is niemant in den Hemel, noch inder Werden onder de Creatueren, die ons lieuer heeft, dan Iesus Christus, de welke, hoewel hy in Godlicker ghestalte was, heeft hem seluen te buyten gegaen, niet aen te nemen de ghestalte eens knechts om onsent wille. Hy is in alles synen zoederen ghelijck ghesworden: hy die daer rijck was, is om onsent wille arm ghesworden: so wy ons eenen anderen boozbidder, die ons lief heeft, moesten binden, wien souden wy binden, die ons lieuer hadde, dan hy, die zijn leuen omme onsent wille ghelaten heeft, ia dat, doe wy noch synen vyanden waren? ende somen eenen binden moet, die daer gheloof ende macht hebbe, wie isser, dies so veel heeft, als die daer ter rechter handt Gods is gheseten, ende die alle macht heeft ouer Hemel ende Aerde: ende wie sal eer verhoort worden, dan de eenighe wel gheliefde Sone Gods: Het onghelooue alleen heeft dese gheswoonte ingheuoert, de wijse de Heylighen te onteeren, daerinnen se behoorde te eeren, niet doende des ghelies, dat sy noyt ghedaen en hebben: maer hebben verworpen: ghelijck alst blijkt by haeren schriften. Men en moet hier niet boozt brenghen, dat wi niet weerdich en zijn: wat hier en braechtmen niet van onse gebeden op onse weerdicheyt te presenteren, maer alleenlick op de wtneementheyt ende weerdicheyt Iesu Christi, welcks gherechticheydt onse is, door het ghelooue: ende daeromme niet rechte, als ons de Apostel wil dese dwale preke, oft eer onghelooue af nemen, seydts ons,

Iere. 2. d. 32.

Esa. 43. c. 22.

Ose. 12. a. 9.

Luc. 18. b. 19.

Eph. 3. c. 10.

1. Joa. 4. b. 10.

Eph. 3. b. 19.

Phil. 2. a. 7.

Joan. 15. b. 17.

Matth. 28.

Rom. 5. a. 8.

Heb. 1. a. 3. 7.

Esa. 55. a. 1. 2.

3.

Matt. 11. c. 28.

Jac. 5. b. 17.

Psalm. 115. a. 1.

Act. 14. b. 15.

Act. 10. c. 26.

Heb. 9. c. 24.

Joan. 11. a. 9.

Act. 4. b. 12.

1. Cor. 1. d. 30.

Psalm. 34. a. 6.

Iere. 2. a. 5.

Heb. 4. b. 14.

16.

Iere. 17. a. 5. 7.

Belydenisse

Heb. 2 b 17. 18 ons, dat Iesus Christus syne broederen in alles is gelijc geworden, op dat hy soude zijn een hooghe Priester, barmhertich ende ghetrouw, om de sonden des volcks te reynighen: want dooz dat hy is versocht gheweest, is hy oock machtich te helpen die versocht worden: ende daerna om ons beteren moet te gheuen, om tot hem te komen, seyt hy, wy hebben dan eenen hooghen Priester, Iesum den Sone Gods, die in de Hemelen gheuaren is. Laet

Ephe. 2 b 18. ons aen de belijdenisse vast houden: want wy en hebben niet enen hooghen Priester, die niet en kan medelijden hebben niet onse swaeheden. Laet ons dan toe gaen met vrijmoedichheydt, tot der ghenaden Throon, op dat wy barmherticheyt verweruen, ende binden ghenade gheholpen te worden. Hy berandert hier den verschrickelicken Throon der heerlijkheyt, in eenen Throon der genade, om ons tot hem te doen komen. De selue Apostel seyd,

Heb. 10 b 19. dat wy hebben vrijmoedichheydt in te gaen, in Ephe. 2 b. 18. dat Heylighe, dooz dat bloet Iesu: Laet ons dan, seyd hy, toegaen in een verlekert gheloo-

Heb. 7 c 27. ne ec. De selue seyd noch: Christus heeft een ewich Priesterdom: waer dooz hy volcomelic salich maken kan, die dooz hem tot God treden, ende leeft altydt om dooz haer te bidden. Wat behoefte meer, na dat Christus

Joann. 14 a 6. selue sprecckt: Ick ben de Wech, de Waerheyt ende het Leuen: niemant en mach tot mynen

Psal. 44. a 6. Vader komen, dan dooz my: waertoe souden

1 Tim. 2. a 5. wy enen anderen Moosprake soecken, na dat

1 Joann. 2 a 1. hy seyd, datmen tot synen Vader niet en kan

Rom. 8 d 34. gekomen, dan dooz hem: na dat het Gode be-

Luc. 11 a 1. lieft heeft, ons synen Sone te geuen, dat hy on-

Joann. 14 b 13. se Moosprake ware, so en laet ons hem daer

Jere. 16 c 20.

Heb. 13 b 15.

berijde

verlaten, om eenen anderen te nemen. Want als God ons hem ghegheuen heeft, so wist hy wel, dat wy sondaers waren: daerom volghende het ghebodt Christi, aenroepen wy den Hemelschen Vader, door Christum onsen eenighen Voorzake, ghelijck als hy ons gheleert heeft, door het ghebodt des Heeren, waer door versichert zijnde, dat alles, dat wy den Vader bidden sullen in synen Name, wy verweruen sullen.

XXVIJ.

Wy gheloouen ende belijden, datter **Art. 27.**
 is een enighe Catolische ende alghemeyne **Psalm 46 a 6**
 Kercke, welck is een heylighe Vergaderin- **Zere. 31 d 36**
 ghe ende versamelinghe, der warer ghelou- **Psalm 102 b 14**
 gher Christenen, die daer hare gantsche sa- **Mat. 28 c 20**
 licheydt verwachten door Iesum Christum, **2 Sa. 7 b 16.**
 dewyle sy gheswasschen zijn door zijn bloedt, **Luc. 1 d 32**
 gheheylt ende versegelt door den Heylig- **Psalm 89 d 37**
 ghen Geest. Dese Kercke heeft ghesceest **ende 110 a 4**
 vanden aenbeghinne der werelt, ende sal ooc **Geme. 22.**
 zijn totten eynde: als hier door blijkt: name- **Rom. 11.**
 licken, dat Christus is de ewighe Koninck: **1 Reg. 19 b 18**
 daer wt volcht, dat hy sonder Onderlaten **2 Tim. 2 b 19**
 niet en kan ghezijn. Ende dese heylighe **Luc. 17 c 21**
 Kercke wort van God beschermt ende onder- **Matth. 11 c 25**
 houden, teghen de raserie der gantscher we- **Act. 4 d 32**
 relt, ende en sal nemmermeer te niere ghe- **Eph. 4 a 4.**
 daen worden, hoe wel sy door eenen tijt lanck **1 Pet. 3 c 20**
 seer kleynen intarnen des menschen is, ende **Geme. 22 b 18**
 schier als wt ghedaen. Hier en tusschen heeft **Esa. 1 a 9**
 de Heere hem seuen duysent menschen ouer **Matth. 16 b 18**
 behouden, die hare kintren door Waal niet ge- **Rom. 9 c 29**
 buycht **Joel 2 d 32**
Act. 2 c 21.

Belydenisse

buycht en hebben. Doch dese heylighe Kercke
en is niet gheleghen, ghebonden, noch aen een
seker plaetse af ghepaelt, oft aen seker perso-
nen ghehechtet: maer sy is verspreyt ende wt-
gestropt ouer de gantsche wijde werelt, noch-
tans metter herten ende met wille versameelt
ende bereenicht, in eenen seluen gheest door de
kracht des gheloofs.

XXVIIJ.

Acte. 2. 8. **Op gheloouen** (na dat de heylighe
Psalm 5. a. 6. **versamelinghe** ende **vergaderinghe**, is de
Psalm 22. c. 23. versamelinghe der gheender, die daer salich
Heb. 2. b. 12. worden, en dat buyten de selue geen salicheyt
Eph. 4. b. 12. en is) dat niemant, van wat state en qualiteyt
hy zy, hem door hemselfden mach afsonderen,
om op synen eyghen persoon te stane: maer sy
moeten haer al tot de selue begeuen ende ver-
Mat. 24. e. 28. eenighen, ende onderhouden de eenicheyt der
Esa. 49. c. 22. Kercken, met hen onder haer leere ende straffe
Eia. 52. b. 11. te onderwerpen, ende buyghen den hals onder
12. het Jock Jesu Christi, ende dienen tot stich-
tinghe haerder broederen, na de gauen, die
haer God heeft wtghedeeyt, als ghemeyne le-
Act. 4. b. 17. 19 den cens selues lijfs: dit is aller geloouighen
Heb. 10. c. 25. schuldighen plicht, na den woorde Gods, dat sy
hen afscheyden vanden ghenen, die vander
apoc. 17. a. 2. Kercken niet en zyn, ende hen onder dese ver-
gaderinghe begheuen, in wat plaetse datse
God ghestelt heeft, al waert schoon, dat de
Act. 17. a. 7. **ende 18. b. 13.** Ouerheyde ende der Princen mandamenten
ende gheboden daer teghen waren, ende dat
de doot ende lijfliche straffe daer aen hinghe:
also

also dan, alle de ghene, die hen hiet van ont-
trecken, oft hen daer onder niet en begheuen,
doen teghen de veroordeninghe Gods.

XXIX.

Wp gheloouen, dat men moet neer-
stelicken onderscheyden met goeder wijsheyt
by den woorde Gods, welke de rechte ende
ware Kercke is, wt oorsaken, dat alle Sec-
ten, die hede inder werelt zijn, haer met desen
naem der Kercken bedecken. Wp en spreken
hier niet van den gheseelschappe der Hypocri-
ten, die onder de goede inder Kercken ghe-
menghelt zijn, ende zijn te samen met de-
sen tijtel der Kercken bedeckt, ende hier en
tusschen en zijn sy daer niet in, al ist dat sy
daer in na den lijne zijn: maer wy spreken, van
te onderscheyden de ware Kercke, van allen
andere secten, die haer seggen vander Kerc-
ken te zijn. De tecken en om de ware Kerc-
ke te bekenen, zijn alsulcke: So de Kercke
ghebruyckt de louter leere des Euangeliums,
so sy gebruyckt de reyne bedieninghe der Sa-
cramenten, ghelyckse Christus veroordent
heeft: so de Christelike straffe om de ghebre-
ken te beteren int ghebruyck is: kortse somen
hem na het reyne woort Gods reguleert, niet
berwerpen alle des ghenes, dat daer teghen
is, ende houden Iesum Christum door het
eenich Hoofd, daer door machinen verlickert
zijn de ware Kercke te bekenen: en aengaen-
de de gene, die vander Kercken zijn, kunnen
bekenne aen het tecken der Christene, dat is
het

Artijc. 29.

Matth. 13.

Rom. 9. 8. 6.

2. Tim. 2. 5. 18

19. 20.

Ephe. 2. 7. 20.

Joan. 10. 8. 4.

b. 14.

Matth. 28. 19. 20.

Gal. 1. 8. 8.

1 Cor. 11. 1. 29.

Coll. 1. 6. 13.

Act. 17. 6. 11.

Joan. 18. 0. 37.

Ephe. 1.

Joan. 8. 12. 47.

Joan. 17. 1. 20.

1. Joan. 4. 8. 2.

Rom. 6. 3. 2.

Belydenisse

Gala. 5. v. 24
Rom. 2 a 5
Colloſſ. 1 b 12
Col. 2 b 18. 19
Gala. 5 c 17
Pſalm. 2 a 3
Apoc. 2 a. 9.

Apoc. 17 a 3
Joan. 6 a 2

het gelooue, en worden daeraen bekend, dat sy eenen eenighen Salichmaker Iesum Chriſtum aennemē, dat sy de sonde blieden, ende volghen de gherechticheyt: en hebben lief den waren God en haren naesten, sonder ter rechter ofte ter linker handt wt te wijcken, sy crupeigen haer vleesch met synen werckē, niet nochtans, of daer en zy wel groote ſwaerheyt in haer, maer sy stryden daer teghen door den gheest haer leuen lanc, ende nemen doorgaens haren toenucht totten bloede, totter doot, ende lyden ende ghehoorzaemheydt des Heeren Iesu, door welcke sy hebben berghiffenisse harer sonden, in het ghelooue des seluen. Mengaende der valscher Kercken, sy schrijft haer ende harer ordinancien meer machts ende authoriteyts toe, dan den woorde Gods: sy en wilt haer den Jocke Chriſti niet onderwerpen: sy en bedient de Sacramenten niet na den betiele Chriſti, in synen woorde: maer sy doet daer toe ende af, ghelijck alst haer beſieft, sy staet en grondet haer meer op de menschen, dan op Chriſtum Iesum: sy veruolcht de ghene, die heylighlick na den woorde Gods leuen, ende diese straffen van hare sonden, van hare ghiericheydt, van hare Afgoderijen: also, dat dese twee Kercken goetd zijn te bekennen, om de eene van der andere te onderscheydens.

XXX.

Artyc. 30.

Wp gheloouē dat dese ware Kerkē na der Policie ende regeringhe, die onse Heere ons door zijn woort ghelcert heeft, moet

moet geregeert worden: dats, datter zijn Die-
 naers ende Herders, om het woordt des E-
 uangeliums te predicken, ende de Sacramen-
 ten te bedienen: datter oock Opfieners ende
 Diakenen zijn, dat sy als een raedt der Ker-
 ken zijn: ende door desen middel de ware reli-
 gie te bewaren, ende maken dat de ware kere-
 haren loop hebbe: en oock dat de sondige men-
 schen ghestraft, ende onder eenen breydel ghe-
 houden worden, oock op dat de arme ende be-
 naude ghelholpen ende ghetroost worden, na
 dat sy dies vā nooden hebben: ende door desen
 middel sullen alle dingen wel, ende by goeder
 ordeninghe gaen in der Kercken, als sulcke ge-
 loouighe ende ghetrouwe personen verko-
 ren worden, ende na den reghel, die ons S.
 Paulus tot Timotheum is gheuende.

1 Cor. 4. a 1. 2.
 2 Cor. 5. b. 19
 Joan. 20. c. 23
 Actu. 16. b. 18
 1 Cor. 15. b. 10
 Matt. 5. b. 14.
 Luc. 10. b. 16
 Gal. 2. a 8

Tit. 1. a 5
 1 Tim. 3

XXXI.

Wp gheloouen / dat de Dienaers, Artijc. 31.
 Ouderlinghen ende Diakenen, in haren dienst
 moeten door wettighe verkiepinghe verkozen
 worden, met aenroepinge des Naems Gods,
 ende koerstemmen der Kercken: daer na met
 oplegghinghe der handen, in haren dienst be-
 telticht worden, gheleyck als ons sulcx Gods
 woordt leert. Ende een peghelick moet hem
 wel wachten, dat hy hem niet door onbehoor-
 licke middelen in en dzinghe: maer peghelick
 moet op Gods roep wachtē: op dat sulcke, een
 ghetuyghenisse haer verberoepinghe hebben,
 om verlekert te zijn; dat sy daer van God toe
 verkozen zijn: en so veel als den Dienaers des
 woorts aengaet, in wat plaetse sy zijn, hebben

Actu. 6. a 3
 1 Tim. 3. b 12
 Actu. 1. c 23
 Actu. 13. a 2
 1 Cor. 12. c 28
 Rom. 12. a 8
 1 Tim. 5. c 22
 1 Tim. 4. b 14
 Matth. 18. c 26
 1 Cor. 3. a 8
 Rom. 12. a 7. 8
 2 Cor. 5. b 19
 Actu. 26. b 18.
 Esai. 61. a 1.

D een

Belydenisse

Ephe. 1.c.22
Coloss. 1.c.28

1. Theff. 5. b. 12
13.
Heb. 13. b. 17

een gelijcke macht ende authoriteyt, dewijle sy alle gader Dienaers Jesu Christi, des eenighen Almachtighen Bisschops, ende des eenighen Hoofds der Kercken zijn: en daerom en heeft gheen Kercke eenige macht noch heerschappie ouer de andere, om daer ouer te heerschen: bouen dien, een yeghelick moet de Dienaers des woorts, en de Begeerders der Kercken in sonderlinghe achte houden, om des wercks wille, dat sy doen, ende met haer in briede zijn sonder murmelinghe, so verre al gheschieden kan.

XXXij.

Artijc. 32.
1. Cor. 7. f. 57.
Coloss. 2. a. 6. 7

Matth. 15. a. 9
Esa. 29. b. 13.
Gal. 5. a. 1.
Ro. 16 b. 17. 18

Matth. 18. b. 17.
1. Cor. 5. a. 5
Timo. 1. c. 2

Wij ghelooouen hierentusschen, al ist dat den Begeerders der Kercken, nut ende goet is, sekere ordeninghen onder haer te verordenen, om het lichaem der Kercken te onderhouden, dat sy haer nochtans wel wachten, dat sy niet af en wijcken van het gene, dat Christus onse eenighe Heester, ons berorden heeft: ende daerom verwerpen wy alle menschelike bonden, alle wetten, diemen sonde willen inbrengen, om God te dienen, en de consciencien daermede te binden. Wij ontfanghen dan alleen dat ghene, dat daer eyghentlick dient om eendrachticheyt ende eenicheyde te onderhouden, ende alle in der ghchoorsamheyt Gods te houden: waer toe ons grootelicks dient de Excommunicatie oft Ban, die daer gheschiet, na den woorde Gods, met het ghene, dat daer aenhanghet.

We

XXXIIJ.

Nu gheloouen / dat onse God / die Artic. 3 30
 daer acht heeft op onse grouicheyt ende swac- Rom. 4. b. 18
 heydt, ons veroordent heeft Sacramenten, om Gene. 9. b. 13
 zijn Weloften daermede in ons te versegelen, Gene. 17. b. 15
 ende dat sy onderpanden zijn der goeder gon-
 ste ende ghenaden Gods tot onswaert, ende
 oock om onse gelooue te boeden ende te onder-
 houden: welcke hy tot den woorde des Eu-
 geliums toeghebaen heeft, om te beter onse
 wtwendighe sinnen te representeren, ende
 dooz te stellen, so wel het ghene, dat hy ons te
 kennen gheeft dooz zijn woort, als het ghene,
 dat hy inwendich doet in onse herten, ende
 maect ons de salicheydt vast ende onghetwif-
 felt. Sy zijn dan waer teckenē ende sienlike Gene. 17. b. 13
 mercken der dinghen, die inwendich ende on- Exod. 12
 sienlick zijn, dooz welcke God dooz de kracht Coloss. 2. b. 11
 zijns Gheests in ons werct, ende en zijn gheen 1. Cor. 5. a. 7
 ijdele ende ledighe teckenē, om te bedrie- Matt. 28. b. 19.
 ghen: want sy hebben Jesum dooz haer waer Matt. 26. c. 26
 heydt, sonder welcke sy niet met allen zijn en Col. 1. b. 11.
 konden. Bouen dien, so laten wy ons ghe- 1. Pet. 3. c. 20
 noeghen, met den ghetale, dat ons Christus 1. Cor. 10. a. 2.
 onse Heester veroordent heeft, welcke maect Rom. 10. a. 9.
 alleenlick twee en zijn: namluck, het Sacra-
 ment des Doopsels, ende het Quontinael, ons
 Ks Heeren Jesu Christi.

XXXIIJ.

Dij

Dij

Belydenisse

Wij geloouen ende belijden, dat Ie-
 sus Christus, de welcke is het eynde des
 Wets, heeft door zijn wtghestorte bloedt
 een eynde ghemaect, van alle andere bloedt-
 uerghietinghe, ende heeft swerch ghenomen
 de Belijdenisse, die door het bloet ghe-
 schiedde: en in de plaetse derseluer verordent,
 het Sacrament des Doopsels, door welcke
 wy wterliken in de Kercke Gods aenghe-
 nomen worden, ende afghelondert van allen
 anderen volcken, ende breeuende Religien, om
 hem gantschelick toegheeyghent te syne: als
 die daer draghen zijn tecken ende mercke:
 welck ons is een ghetuyghenisse, dat hy in ee-
 swicheydt, onse God zijn wil, ende een ghenad-
 dighe Vader. Hy heeft dan gheboden te doo-
 pen alle de gene, die syne zijn, in den name des
 Vaders, ende des Soons, ende des heylighen
 Gheests, met reynen water: ende gheeft ons
 daer door te kennen, dat gelijck als het water,
 op ons ghegoten, af reynicht ende afwasschet
 de buylicheydt des lijfs, ende also warachte-
 lick als dit water, dat gesien wort op den lij-
 ue des ghenen, die gedoopt ende besprenghet
 wort, werckt oock dat seluige het bloet Chri-
 sti, inwendichlick door den heylighen Gheest,
 aen der zielen, besprengelse ende reynichtse vā
 haren sonden, ende maect door de wederghes-
 boorte van eenen kinde des toorns, een kindt
 Gods. Het en is door het materiael water
 niet, dat dit al gheschiet, maer het gheschiet
 door het dierbaer badt, des bloets des Soons
 Gods, welck is onse roode meer, door welcke
 wy moeten doorgaen, om te ontkomen de Cy-
 rannie Pharaonis, die daer is de Duyuel: en
 in te gaen in het gheestelick landt Chanaan.

De

1. Cor. 6. b. 11

Tit. 3. a. 5.

Heb. 9. v. 14

1. Joan. 1. a. 7

Apoc. 1. a. 5

1. Pet. 1. a. 2.

1. Pet. 2. c. 24.

Tit. 2. a. 5.

1. Joan. 4. b. 16

Joan. 19. d. 34

Matth. 3. b. 11

De Diensers geuen ons alleenlic het Sacra-
ment, en dat daer sienlick is, maer onse Heere
gheeft het ghene, dat door het Sacrament be-
teekent wort, te weten, de gauen ende onsen
licke ghenaden, wasschet, supuert ende reyni-
ghet onse zielen, van alle buylicheden en boos-
heden, vernieuwende onse herten, en veruult
se met allen trooste: gheeft ons ware verse-
keringhe syner vaderlicker goedicheyt, ende
bekleedde ons met den nieuwen mensche, trect
den ouden wt, met alle syne wercke: dat meer
is, so wie nae het eeuwich leuen staet, die moet
eenmael, (so verre het eenichsins geschiedē kan)
gedoopt worden, en hem vernieuwen, laten met
desen eenigen doop, sonder denseluen ymmer-
meer te vernieuwen: want wy en mogen niet
tweemael geboren worden. En desen doop is
niet alleen nut, deswyle het water op ons is,
en wy dien ontfangen, maer ooc alle de dagen
onses leuens: anders soude wy altyts moeten
het hooft in den water hebben. Hier ouer ber-
werpen ende verbannen wy alle dwalinghe
der Wederdoopers, die haer niet eenenighe
Doope, dien sy eenmael ontfangen hebbē, niet
genoegen laten: ende daerenbouen verdoemen
den Doop der kleyner kinderen der Gelooni-
ghen: van welcke wy houden, dat sy gedoopt
ende versegheit moeten worden met het teet-
ken des Verbondts, gelijk als de kleyne kin-
derkens in Israel besneden werden, op de
selue beloften, die onsen kinderen gedaen zyn.
Ende Christus en heeft niet min zyn bloede
ghestort om de kleyne kinderkens der Ghe-
loouighen te wasschen, dat hy voor den vol-
wassen ghedaen heeft, Ende daerom moeten
sy ontfanghen het Teeken ende het Sacra-

D i j mens

1 Cor. 3. a. 7
Rom. 6. a. 3.
Ephe. 5. c. 26
Actu. 22. b. 16.
1. Pet. 3. c. 21.
Gala. 3. c. 27
1. Cor. 12. b. 13
Matt. 28. b. 19
Ephe. 4. a. 5
Heb. 6. a. 1. 2
Actu. 8. b. 16.
Actu. 2. d. 38
e. 41.

Mat. 19. b. 14
1. Cor. 7. b. 14.
Gene. 17. b. 12.
Coloss. 2. b. 12.

Belydenisse

ment van het ghene, dat Christus voer haer
ghedaen heeft, ghelijck als de Heere in des
Wet gheboodt, dat men se deelachtich maken
moeste des Sacraments des doodis ende
Leu. 12. a. 6 lydens Christi, als sy nieu ghebozen was-
ren, niet offeren voer haer een Lammeken,
welck was een Sacramentelick teeken Je-
su Christi. Ende dat meer is, het ghene dat
de Besnydenisse dede aen den Jodischen volc-
ke, dat se nu doet oock de Doope aen onse kin-
deren. Dit is de oorsake, dat S. Paulus den
Doope noemt, de Besnydenisse Christi.

XXXV.

Art. 35.

Mat. 23. c. 26

Marc 14. b. 17

Luc 22. b. 19

1. Cor. 11. c. 24

Joan. 3. a. 6.

Joan. 10. b. 10

Joan. 5. c. 25.

Joan. 6. e. 48.

1. 55.

Wen geloouen ende belijden dat on-
se Salichmaker Iesus Christus, verordenet
ende inghestelt heeft, het Sacrament des heylighen
Aughtmaels, om te hoeden ende te
onderhouden, die hy alreede heeft wederbo-
ren, ende in zijn huysgesin ingegriffet, welck
is zijn Kercke. Nu de ghene, die wederbo-
ren zijn, hebben in haer, tweederley leuen, het
eene inlick ende tydtlick, dat sy niet hen van
der eerster geboorte (welcken yghelicken ges-
meyn is) mede hebben ghebracht, het ander
gheestelick ende Hemelsch, welck hen in de
tweerde geboorte ghegheuen wordt, welck
gheschiedt door het woort des Euangeliums.
Dit leuen en is niemāde, dan den wtuerko-
renē Gods gemeyne. God heeft ons verordenet
tot het onderhouden des inlicken ende Aer-
dischen leuens, een Aerdisch broot, welck be-
quac is, om dit leuen te onderhouden, welck
broot eenen yghelicken ghemeyn is, ghelijck
het leuen: maer om te onderhouden het ghee-
stelick

Welick ende Hemelsch leuen, dat den geloouigen toe boemt, heeft hy haer een leuende broet dat van den Hemel afghedaelt is, ghesonden, welck is Christus Iesus, die daer boedt ende onderhoudt het gheestelick leuen der ghe-
loouighen, wanneer hy ghenut ende ontfanghen wordt, door den ghelooue in den gheest. Tot desen Gheestelicken ende Hemelschen broode heeft Christus verordent een Aerdisch, ende sienlic broodt, welck is een Sacrament zijns lijfs, ende de wijn zijns bloeds, om ons te betuyghen, dat also warachtelick als wy nemen, ende houden in onse handen, dat broot ende den wijn, ende eten ende drincken met onsen monde, ende onderhoudt onse leuen: also warachtelick ontfanghen wy door het gelooue, het ware lijf ende dat ware bloet Christi onses eenighen Salichmakers in onse zielen, tot onsen gheestelicken leuen. Iesus Christus en heeft ons syne Sacramenten niet te verghaefts aengheboden. Daerom wordt hy in ons, al het ghene, dat hy ons door syne heylighe teekenen aenbiedt ende representeert, hoe wel dat de wyse onse verstandt te bouen gaet, ende ons onbegripelick is: hier en tusschen, so en kunnen wy niet seylen, so wy segghen, dat het door het ghelooue gheschiet. So segghen wy dan, dat het ghene dat ghenut wordt, is het eyghen ende natuerlick lijf Christi, ende zijn eyghen bloet: maer de wyse, waer door wy nusten, en is niet de monde, maer de gheest door het ghelooue: ende also blijft Iesus Christus alle tijdt ter rechter handt Gods zijns Vaders in de Hemelen, ende en laet daerom niet ons zinder, door het ghelooue deelachtich te maken.

Wij Dese

Joan. 6. f. 52

Joan. 6. g. 63

Matt. 26. c. 26

1. Cor. 11. c. 24

1. Cor. 10. c. 27

Ephes. 3. b. 17

Joan. 6. d. 35

1. Cor. 10. b. 16

Act. 2. c. 28

Matt. 26. b. 18

Mar. 16. b. 14

1. Co. 10. a. 3. 4

Belydenisse

Rom. 8. c. 22

2. Cor. 6. b. 15

1. Cor. 2. b. 14.

Actu. 2. e. 42

Actu. 20. a. 7

4. Cor. 11. c. 29

4. Cor. 11. c. 28.

Dese maeltijt is een gheestelike tafel, in
welcke ons Christus hemselfen met alle sy-
ne goeden deelachtich maect, ende doet ons
daer in ghenieten der verdiensten zijns doots
ende lijdens, boedet, verstercket ende vertroo-
stet onse arme troosteloose zielen, doer het eten
zijns vleeschs, ende maectse droncken door
den dranch zijns bloets: daerenboven, al ist dat
de Sacramenten niet de beteeckende dinghen
bereynicht worden, sy en worden nochtans
van een yeghelick niet met dese twee dinghen
ontfanghen. De boose ontfangt wel het Sa-
crament tot zijnder verdoemenisse, maer hy
en ontfangt de waerheyt des Sacraments
niet: ghelijck als Judas ende Symon Ma-
gus, ontfinghen beyde het Sacrament, maer
niet Christum die daer door beteecket wort.
Ten laetsten ontfanghen wy dit Sacrament
in de versamelinghe des volcks Gods, met
gortinuedicheyt ende eereweerdicheyt, ende hou-
den onder ons een heylighe ghedachtenisse
des doots Christi onses Salichmakers met
dancksegghinghen, wy doen daer belijdenisse
ons gheloofs ende des Christelicken Reli-
gions, ende menich en koomt daer, hy en heb-
be hemselfen wel beproeft, op dat hy door het
eten deses broots, ende drincken deses bekers,
niet en ete ende drinke zijn verdoemenisse.
Kortelick, wy worden door het ghebruyck
deses heylighen Sacraments bewoghen en-
de ontflecken tot eener yperigher liefde tot
God ende onse naesten. Wy verworpen alle
onreynen vermenghinghe ende verdoemelicke
bonden, die de menschen in de Sacramenten
gheuonden ende ghemenghet hebben, als ver-
ontheylighingen ende prophanacie derseluer,
ende

ende segghen, datmen hem moet ghenoeghen laten metter ordeninghe die Christus ende zijn Apostelen hier inne gheleert hebben, ende daer van te spreken, ghelijck sy daer van ghesproken hebben.

XXXVj.

Wen gheloouen voortaan, dat onse goedige God, om de verdoenheyt des menschen, heeft berordent Konin- ghen, Prinzen, Vorsten, ende Ouerheden, daer mede hy wil dat de werelt gheregeert worde door hare Wetten ende Politische ordina- cien, op dat de wylscheyt der menschen be- dswonghen worde, ende dat alle dinghen by goeder ordeninghe onder de menschen aenge- richt werden. Hierom heeft hy het sweert in de hant der Ouerheyt ghestelt om de boose te straffen, ende de goede ende eerbare lieden te beschermen ende te behouden. En hare ampt ende officie, en is niet alicenlick te bedwingen ende te waken ouer de Burgerlike regerin- ghe ende policie, maer oock ouer de Kercke- like saken, om te weeren ende te niet te doen alle Afgoderije ende valsche Godsviensten, om te gronde te worpen het Rijke des An- techrists, ende om te vorderen het Koninck- rijke Jesu Christi, het woort des Euange- liums oueral te doen predike, op dat God van een yeghelick gheert ende ghedient worde, ghelijck als hy dat door zijn woort eyscht ende vordert. Bouen dien, een yeghelick van wat state, qualiteyt, of condicien, dat hy zy, moet der Ouerheyt onderdanich zijn: ende dier be-
D v talen,

Artijc. 36.

Exod. 18 c 20.

Roma. 13 a. 1.

Prover. 8 v 15

Jerem. 22 a 3.

Psalm. 82.

Deute. 1. b 16.

ende 17 b 16.

ende 16 b 19.

2. Cor. 10. a 6.

Psalm. 101.

Jer. 21. b. 12.

Judic. 21 c 25.

Jerem. 22 a 3.

Da. 2 c 21, 22.

Esai. 49 c 23

2. Reg. 29.

1 Reg. 15. b 12

Roma. 13. a. 1.

Luce 22.

1 pet. 2 b 17.

Tit. 3 a.

Mat. 17. c. 27.

Belydenisse

Act. 4. b 17. 18. talen, tollen en schattinghen, die selue in eeren
 19. ende weerdicheyt houden, en hen gehoorsacne
 Act. 5. ende 2. zyn in allen dinghen, die den woorde Gods
 Osee 5. b. 11. niet teghen en zyn, ende bidden dooz haer in
 Jer. 27. a. 5. haren ghebeden, op dat de Heere haer wille
 2. Pet. 2 b 10. beschicken in al hare weghen, ende dat wy in
 Jude 1 b 10. goeden vrede ende gherustheyt moghen onder
 haer leuen. Ende hier ouer verwoyden ende
 verbannen wy alle de ghene die de Ouerhe-
 den ende Magistraten soecken te verwoyden,
 ende de gherechticheyt om te keeren, met de
 2 Tim. 2 a 2. goeden gemeyn te maken, ende te verwoyden
 de eerbaerheyt die God onder de menschen
 verozdent heeft.

XXXVIj.

Artic. 37. Ten laetsten, geloouen wy na den
 Matth. 13 c 23. woorde Gods, dat als den verozden den tijt
 Matth. 25 b 13 des Heeren sal ghekomen zyn, die allen crea-
 1. Tess. 5. a. 1. 2. tueren onbekent is, ende dat het ghetal der
 Matth. 24 d 36 wtuerkokenen sal veruult zyn, dat onse Hee-
 Apocal. 6 b 11. re Iesus Christus komen sal vanden hemel,
 Act. 1 b 11. lijsticken ende sienlicken, ghelijck hy opghe-
 2. Pet. 3 a 9 waren is, met groter heerlicheyt ende Ma-
 Apoca. 21 b 11. iestept, om hem te verclaren een Richter der
 Matth. 25 d 31 leuender, ende der dooden: ende sal dese onde-
 Mat 24. d 30. werelt int byer ende blamme stellen, om de
 Jude b 15. selue te verteere. Dan sullen dooz desen
 2. Pet. 4 a 5. grootten daech, persoonlicken verschijnen, alle
 2. Tim. 4 a 1. creatueren, so wel mans, vrouwen ende kin-
 1. Tess. 4 b 15. deren, welcke gheweest zyn vanden aenbe-
 Mat 11 c 22. ghinne der werelt, tot den eynde toe, daer sy
 Marc. 12 b 18. toe ghedaecht sullen worden, dooz de stemme
 Mat. 23 d 33. ende het schickelick gheschrey der Engelen,
 Archang.

Archangelen ende Ouerenghelen, ende door
het ghehoort der Godlicker trompetten. Want
alle die te vooren ghestoruen sullen zijn, sullen
wederom opstaen vander Aerden, ende de
gheest sal wederom met zijn eyghen lichaem
daer hy in gheleest heeft tsamen genoecht en-
de vereenicht worden. Ende aengaende den
ghenen die daer noch leuen sullen, en sullen
dan niet steruen ghelyck als de andere, maer
sullen in eenen oogenblich verandert wor-
den van verderflick in onuerderflickheydt.
Dan sullen de boecken open ghedaen wor-
den (dat zijn de consciencien) ende de doode
sullen gheoordeelt worden na het ghene dat
sy in dese werelt ghedaen hebben, het zy goet
of quaet; ja de menschen sullen rekeninghe
geuen van allen ydelen woorden die sy ghe-
sproken sullen hebben, de welcke de werelt
maer door spel ende tytlozinghe en acht: de
verborghentheden ende hypocrisien der men-
schen sullen dan opentlick door een yghelick
ontdeckt worden. Ende daerom is niet rechte
dit ouerdencken deses oordeels den ongerech-
tighen ende boosen, gantsch grouwelick ende
verschrikkelick; ende seer begeerlick, ende van
grooten trooste den goeden ende verhoenen,
om dat dan haer gantsche verlossinge sal ver-
milt worden: ende sullen daer ontfanghen de
lychten haers arbeys en moeyelicheys die
sy gheleden hebben, hare onnooselicheyt sal dan
van eenen yghelicken bekent worden, ende
saljen sien de grouwelicke wyake die God
doen sal ouer de boose, diese niet typannie
onderdruckt, benaut ende gheplaecht hebben
in dese wereldt: welcke ouerwonnen sul-
len worden door het ghetuyghenisse haerder
eygers

1. Cor. 15. f. 51.

Joan. 5. c. 29.

Roma. 2. a. 5.

Hebr. 6. a. 2.

Hebr. 9. c. 27

Mat. 12. d. 36.

2. Thess. 1. a. 5.

1. Joa. 4. b. 17.

apoc. 14. a. 7.

2. Cor. 5. b. 10.

Apoc. 1. a. 8.

Apoc. 22. b. 12.

Dan. 7.

Sapient. 5.

Matt. 25. c. 41

Belydenisse.

eygener consciencien, ende sullen also onsterf-
 lick worden, dat sy ewelick ghepyniget sul-
 len worden in het ewighe byer, dat daer be-
 reydt is den Duyvelen ende synen Engelen.
 2. Pet. 2. a. 9. Ende ter contrarien, sullen de gheloonighe
 ende verkoene, met hecritcheyt ende eere ge-
 kroont worden: de Sone Gods, sal hare na-
 Matth. 10. c. 23 men doot. God synen Vader en synen heyligē
 verkoen Engelen belijden, alle tranen sul-
 Esa. 25. a. 8. len afghewilchet worden van haren ooghen:
 hare sake, die als nu doot de Richters ende
 Apoc. 21. a. 4. Ouerheden, als ketterije ende doot, verdoemt.
 Esa. 66. a. 5. wordt, sal bekennt worden, dat het zy de sake
 Luc. 14. b. 14. des Soons Gods. Ende tot vergheidinghe
 sal haer de Heere doen besluten een heerlicheyt
 1. Cor. 2. a. 9. alsulcke, als noyt gheen herte des menschen
 en heeft kunnen bedenckē. Hierom ver-
 wachten wy desen grootē dach der
 vergeldinge, met een groot ver-
 langen om volkamelick te
 ghenieten der beloften
 Christi ons
 Heeren.

A M E N.

Vermaninghe ende

vertooch tot den Ouerheden, vanden
Nederlanden, namelick, Vlaenderen,
Brabandt, Hollandt, Zeelandt, Henegouwe,
Artoys, Casteleynschap van Ryssle,
ende andere omliggende Landtschappen.

A dat vvy

verwonnen zyn / van so veel verdrukkinghen / hebben wy onse toelucht ghenomen tot der goedertierenheyt vanden Koninck onsen Ouersten Prince ende Heere / ende hebben hem ootmoedelic inden Name Gods ghebeden / niet van onser sake / naer het ouerbrenghen der aenklaghen onser teghenpartije te willen oordeelen / maer na de belijdinghe des geloofs by ons / zyn der Maesteyt aengheboden: wy en hebben niet willen nalaten / insghelycx aen v / O vrome Ouerheden ende grootdadighe herren te doene / midts dien dat ghelyck als wy niet der herten ende monde belijde / den Koninck

Vermaninghe

a Sam. 8. a. 9

1. Tim. 2. a. 2

Act. 23. a. 5.

b Exod. 22. c.

28.

Deut. 16. b. 18

Exod. 23.

Rom. 13.

Koninck van God verordent te zijne
ouer zijn volck, a wy oock v bekennen
voor zijn Stadthouders ende Sheroon-
misteerde ouer sone Landtschappen/ en-
de door desen middel / machtich ghe-
maecht/ in uwe heerschappijen / Anp-
ten/ ende Diensten/ niet alleenlick van
den Koninck / maer vanden leuenden
God ; b vā wiens rechtueerdicheyt ghv
Dienaers gheropen zint / tot wreke
ende vreesse der boosen / steunsel ende
vertroostinghe der goeden . Het welck-
ke ons te vrijmoedigher maecht / onse
aenklaghe ende vertooch te presente-
ren/ hopende / dat ghelijck v staten van
God zijn verordent / dat hy v behulpe
lick ende bystandich wesen sal / in het
oordeel van so vele arme onnoosele / de
welcke tot nu toe eer hebben veroor-
deelt gheweest / dan onderuraccht van
haren ghelooue ende redene/ oft gronde
des selues / eer verbrande dan in hare
onnooselheyt ende gherechticheyde ver-
hoort. Het welcke wy nochtans wel
bekennen / van v niet ghekomen te zij-
ne/maer vanden twee gheslachten van
menschen onse vanden/door verschepe-
den Ja contrarie ghesindheden ghe-
dreuen:maer alle hier nae staende/ door
onghes

langheschicktheydt uwe sententien en:
 de oordeelen te ouermeldighen / om:
 me die tot haerder wreedtheydt te ghe:
 bruycken. Want al is het / dat een on:
 tellich ghetal van menschen het Euan:
 gelium veruolghet / also / dat Ic: c. Luc. 12. v. 30
 sus Christus de syne noemt een kleyn
 hoopken / ende de Propheet seydt
 door verwonderinghe: ^{d. Esa. 53. a. 1.} Wie is het /
 die onse woorden gheloofst heeft: ^{Rom. 10. v. 16} noch:
 tans zinder voornemelich twee soor:
 ten / die op ons loopen / als op ee:
 nighe rasende beesten / ende die haer
 bekrachtighen / v door alle middelen
 te verurtemden / ende te transforme:
 ren ofte veranderen / van uwe natur:
 like goerdertierenheydt ende goetheyt
 in haerlieder bloedighe ende rasende
 wreedtheydt. De eene voor alle redde:
 ne / en hebben maer eenen verstan:
 deloofsen gher ende liefde / van ee:
 nighe (sonder te weten hoedanighe)
 religie / rustende alleenlick op een
 alghemeyn ende verouderde dwalin:
 ghe. De andere veruolghen ons niet
 om dat wyse in haer deuocie versloorē:
 wāt daer gheene in haer en is: maer om
 dat het Euangelium (naer het wele:
 ke wy ons begheeren te reformeren)
 contra:

Vermaninghe

e/Joan. 16. a.
2.

contrarie is haerder Godloosheyt / ghe-
richeyt / eergiericheyt / hoererij / doot sla-
ghen / dronckerijen / ende ander booshe-
den / in welck sy woeten ende wente-
len / als beesten. Wengaende de eerste /
weten wy / dat sy zijn vanden genē / daer
Jesus Christus af spreect / dat sy ineyne
God eenen dienst daer aen te doene /
met ons te leueren inden doot / onschul-
dich wesende / so het schijnt voor des
menschen oogen / maer voorwaer schul-
dich voor God : midts dien dat de Re-
ligie / diese met alsulcke wreedtheydt
voorstael / niet ghegrondet en is / op
het woordt Gods / maer op haer fanta-
sie ende opinie van haren Vooruaders.

f Joā. 15. b. 15
Heb. 1. a. 1.
Deut. 4. a. 1.
ende 12. c. 28.
Esa. 66.

Nu / wy zijn versiekert / dat het eenighe
woordt Gods / is eenen volkomen Re-
ghel der gherechticheyt ende wijsheyt /
in het welcke God wtghedeelt heeft al-
le middelen onser salicheyt ende heyl-

g Ro. 3. c. 24.
Gal. 3. b. 13.

lichmakinghe / (oft eer eenighen / welc
is Jesus Christus) also / dat / so wie buy-
ten het selue gaet / het van noode is / dat

h Joan. 2. a.
4. 9.

hy in groue duyfsteriffen dwale / ^b la-
tende dit hemelsch woordt / welck ghe-

Joan. 8. b. 12.

noemt wordet / den rechten wech onser

i Psal. 5. a. 9.

voetstappen / ende het ^h licht onser zie-

h Sap. 18. a. 4

len. Ende so het Euangelium genaemt
wordt

wordt den ¹ hoorn der salicheydt / den ¹ Luc. i. g. 69
 dienst oft bedieninghe des leuens / de
 m kracht ¹ Gods / den Scepter des Ro- ¹ m 2. Cor. 3.
 nincks Iesu Christi / den Cheest zjnder ¹ n Ro. 1. b. 16.
 lippen / daer hy oock den Antechrist in
 de verderuen moet / ¹ een ijsen roede / ¹ o 2. Thess. 2.
 daermede hy brjnselen sal / alle onghe- ¹ a. 8.
 hoorfaenheyt ende afuallinghe teghen ¹ p Apoc. 2. b.
 hem / ¹ den dach / ¹ het licht / ¹ een vrede / ¹ 16.
 seen oerich sweerdt / fonteyne der wijs- ¹ ende 19. b. 15.
 heydt / ende soeten reuck / ¹ x. Omens ¹ q Rom. 13. b.
 sche wie dat ghy zyt / derst ghy wel rech- ¹ 12.
 ten als schuldich / dē genen die hem ver- ¹ t Esa. 9. a. 2.
 troost ende steunt op het selue ? derst ¹ f Luc. 2. b. 14.
 ghy wel als een Better achten / en weer-
 dich der doodt ende veruloekinghe oor-
 deelen / de ghene die hem gheuoelt ende
 siet vrij ghemaect te zyne / van de ver-
 doemenisse der Wet door Iesum Chri-
 stum / die voor hem ern vloeck ghewor-
 den is / ende rantsoen ofte soengheldt
 voor syne schuldt ? met welcke hy nu
 beuesticht syne gheloouighe ziele / om
 deser heyligher vrijheyt / door Christum
 verworuen / te ghenieten / te lauen met
 dit heylighe water / daer hy wt ghena-
 den toe gheropen is : en hy vernoecht
 hem / ende is daer mede te vreden / ende
 en wilt wt dese water backen / grach-
 ten

Gal. 3.

Vermaninghe

Iere. 2.

Mat. 17. 8. 5.

Matth. 15.

Act. 9.

Mat. 1.

ten/ende stinckende putte niet putten/
de welcke ghy v hebt ghegrauen / dat
zijn v vonden / die ghy contrarie den
woorde Gods hebt gheuonden / moet
ghy v also daer teghen opstellen? De
Ewighe ende Almachtighe God/
heeft van den hemel ghesproken / dat
Iesus Christus is synen gheliefden
Sone / in welken hy zijn welbeha-
ghen heeft. Ghy die maer een mensche
en zyt / dat is / alle swackhepdt ende
verderuinghe / sult ghy segghen / dat
het welbehaghen Gods / in Christum
niet en is / maer in uwe vonden? So
ghy in het middel der vlammen ende
benautheden des doodts / den gheloo-
uighen Martelaer niet en kont ont-
trecken het betrouwen / dat hy heeft
in Iesum Christum ghestelt / en sult
ghy niet belijden / dat ghy Iesum Chris-
tum van nieuws veruolghet ende cruy-
cighet / als ghy v herte ende handen
baepdt in het bloedt van dien / die
door een leuendich ghelooue / arbejdt
hem in synen beelde te veranderen/
ende hem aen te doen / door den gheest
der wedergeboorten? Wy bidden v in
den Name Gods / dat ghy wilt een wep-
nich ophouden ende onderlaten desen
uwen

uwen verstandeloosen wreeden ijuer/
 ende dencken so de Apostel S. Paulus Act. 8.
 niet tegghenstaende synen ijuer / om de Phil. 3.
 Wet Gods te beschermen/ende voor de Gal. 2.
 selue te stryden / wordt gheheeten een
 veruolgher Christi: dat ghy die gheen
 wreedheyt na en laet/om te beschermen
 de ordeningen/die de menschē gesmeedt
 hebben / oft om tot grooten state te ko-
 men / oft om haren byddel te vullene/
 oft door eenige menschelike wijsheyt/
 contrarie en vrant der wijsheyt Gods/
 niet onschuldich wesen en sult/om uwe
 goede meeninghe / oft ijuer/ midts dat
 uwe wijsheyt / uwen ijuer/ v seligie/
 uwe goede meeninghe/also ghyse noet/
 behoorde te rusten / ende te steunen op
 het woordt Gods / byten het welcke
 al het ghene dat wy vanden onsen sine-
 den/maer ijdelheyt en is/noch hem niet
 en moghen behagen/ dan door het ghe-
 ne / dat hy ons in de heylighe Schrift
 verklaert heeft/hem te behagen. Ende
 ghy / O vrome ende groot geachte hee-
 ren/ hoe langhe sult ghy in sulcke lȳdt-
 sacmheyt hoorē/die daer seggē/het licht
 by steruiffe te wesen/ende by steruiffe
 het licht? hoe lange sult ghy den onnoo-
 selen sondaer te hooren verstenen/ ende

Esai. 54

E ij

v niet

Vermaninghe

v niet teghen het gheweldt / van zyn
teghenpartie stellen / die hem te ghelijc-
ke beschuldighen ende veroordeelen /
ende v maeren make Executeurs ende
Bedieners vanden Censuren / achtin-
gen ende meyningen der Monicken /
Papen / Beneficianten / Scolastiken en
Doctours / die het voornemste onder-
schept aengaet in de selue sake / ende der
dwalinghen daer questie om is. Salt in
erwicheydt zyn / dat sy v sullen achten
voor wereltliche ende onghewijde oft
onheylighe lieden / so dat ghy niet en
sult moghen vander Schriftueren spre-
ken / noch oordeelen vander leeringe en
saken der Religien. Als de Heere Josue
stelde tot eenē Leydtsman en Regerder
ouer zyn volck / so ghebedt hy hem / dat
den Wetboeck niet en wijcke / noch van
zyn ooghen / noch van synen handen.
Sullen dese v het selue niet gheweldt
ontnemen / om de kennisse wech te
nemen / van hare lasteringhen teghen
God. Ende so dese dy Keysers / Gra-
tianus / Valentinianus / ende Theodo-
sius / segghen te zyne een misdaedt van
Kerckrooue / dat sy versuymen ofte
niet en weten de Wet Gods / de ghe-
he / diese veghelicken behoorden ver-
stande.

Josu. 1. 87.
Deut. 17.

standelicken te lesen / te verkondighen /
 ende wt te roepen / sulen sy v dat ont-
 nemen / om v met dese misdaedt te be-
 metten / oft so sy v dat toe laten / sul-
 len sy v het ghebruyck weeren / welck
 is door de selue / van de leeringhen /
 dwalinghen ende Godloosheden te oor-
 deelen : Also behoortmen cerinen on-
 se personen so wreedelick ouerualle /
 te bewijfen / hoe dat wy Ketters zijn /
 dwalende in het gelseue / en ons te ver-
 winne door Terte des Bybels / oft des
 Euangeliums / sonder voor alle redene
 ons teghen te setten de vperen / de tong-
 ghen wt te suijden / ende de monden
 met haken toe te sluyten / der ghener /
 die niet en begheeren / dan te bewijfen /
 dat hare leeringhe ghegrondet is / op
 den vasten steen / welcke is Christus.
 Het meestedeel der oude Leeraers / heb-
 ben gheacht / dat de Ouerheyt niet ghe-
 coorlooft en is / de consciencien aen te
 roeren / om die te verweldighen ende te
 bedwingen te ghelocuen / midts dien /
 dat het materiael sweert haer in de han-
 den gegeven is / om de roouers / dieuen /
 doodtslaghers / en andere / die dese men-
 schelike regeringhe veroeren / te straf-
 len. Maer aengacende der Religie / en

Exod. 23. 8.

Leuit. 19.

Deut. 17.

Ioan. 7.

Act. 23. tot 25

Vermaninghe

Act. 25. c.

Proverb. 17.
v. 15.

de het ghene / dat totter zielen behoort /
het eenich Gheestelick sweerd des
woords Gods / moet ende mach hier
in neerstelick remedieren / schepdende
den ijuer ende Religie / die yemandt be-
schermt van de opzochtepdt ende ver-
storinghe der regeringhe. Maer wy
zijn in dese sake te vreden / niet te vol-
ghen noch te gheloouen dese goede Lee-
raers. Wy belijden / dat de Ouerheft
moet de kennisse hebben der ketterien /
de welcke wy toestaen te zijne verstoos-
ringhen onder het gheimeyn volck / so
verre dat onder dit decksel de onmoesel-
hepdt niet verdrukt en worde / door het
eenich aenbrenghen / van synen vpan-
den / sonder ghehoort ende verstaen te
worden / maer dat de Ouerhepdt den-
ke op het ghene / dat de wijse man seyt.
Wie de Godloosen recht seyt te wesen /
ende den gherechten verdoemt / die zijn
beyde den heere eenen grouwel. Waer
by het van noode is / dat de Richter van
hemselfen bekenne ende verskiert zy
van de ongherechtighepdt ende kette-
rijc / door den worde Gods ouerwon-
nen / eer hy syne handt wt steke / om
hen beschuldichden te ouervallē. Maer
tot nu toe is daer een verkeerde opi-
nie

nie ofte meyninge onder de menschen
gheweest/ dat wy Gode bidden dat die
nimmermeer onder v en sy/ uamelick
datmen ghedacht heeft/ dat de heylig-
heyt / gherechticheyt ende waerheyde
ghehecht ende ghebonden was aen de
Kappen ende verworpen klederen der
Monicken / in het verciersel ende wt-
wendighe pomperijc der Papien ende
Prochianen. Ende de menschen zijn
gheimeynlick so onredelick/ verschriekt
om te verwonderen/ dese wtwendighe
hypocrisie/ dat voor alle besluyt des le-
uens of des doots des rechtuerdigen/
men niet aenen neemt / dan het aen-
brenghe der Kappacris ende ver-
momde/ die niet meer neersticheyts en
doen om haer te reformeren / dan de
Duyvel en doet om teghen hemselfen
te stryden. Maer laet ons aenmercken
inden Name Gods wat sy zijn / ende
willen nauolgers gheacht worden der
ghener die de Propheten ende ten laet-
sten den sone Gods ghedoodt hebben.
Sy zijn/ segghe ick/ nauolgers vanden
Scriben en Pharisee/ die onder de tytels
der Kercken en groote heylicheyt des
Tepels Gods haer betrouwende en ru-
stende / bestonde den ware Godsdienst
E iij te ver

Vermaninghe

te veruulſchen: ende hierom de **Pro-**
pheten ſielden haer hier tegen op/haer
ontnennende dit ijdel betrouwen / ver-
ghelijcken hare **Synagogen** en verga-
deringen by **Sodoma** / **Gomorra** ende
Babylonien. **Oock** ſo en is de **Gheest**
Gods aen de menſchen niet ghebon-
den / maer ſo lange als sy in zijn woort
bliuē / is hy met haer: ſo sy hem verach-
ten / ſo ſteken sy haer in den gheest der
dwalinghe ende confuſie / ende de **God**
deſer werelt verblint haer verſtant / op
2. Cor. 4 a 4. dat haer het licht des **Euāgelii**us niet
en verlichte. Het welcke blyckt ouer
langhe tijden de **Dienaren** der **Kercken**
geſchiet te weſen (die daer ſeggen) in ſo
veel dat sy voor alle beſcherminge haer
der dwalinghe / anders niet voort en
brenghen / dan de ghewoonte / ende het
oudt ghebruick / ſelue hare **Canones**
niet aenmerckende / die tot een vooroor-
deel der waerheyt verbieden / voort te
brenghen de ghewoonte / aengheſien
dat ghewoonte ſonder waerheyt / maer
een oude en verouwerde dwalinghe en
is / en dat **Iesus Chriſtus** geſeyt heeft.
Joan. 14 a 6. **Ich** ben de **Wech** / de **Waerheyt** / ende
het **Leuen**: niet / ick ben de ghewoonte /
daer in de menſchen hare ondancbaer-
heyt

heydt bewijfen / so sy in de plaetse van
te omhelsen het ghene dat de Gheest
Gods openbaert / dat verwoyden / niet
anders voortbrengende / van dat sy in
een lanck ende verouwert ghebruyck
haerder boosheit zijn / ende niet siende
dat de Joden / Turckē / ende Heydenen /
niet leuendich van ons en soudē kon-
nen wederstaen worden / soomen voor
een steunsel der Religien voortbrengt /
of de goede ghewoonte / of goede me-
ninge / het welcke beyde so wel in haer
als in ons te vinden is.

Wengacnde de gene die sonder eeni-
ghen huer der Religien ons so vbandē
zijn / van de selue spreekt de Schrift /
segghende / van welcke den buyck ha-
ren God is. **A**lein / de boose heeft in zijn
herte gesprokē / daer en is gheen God:
want al ist dat sy deelachtich wordē in
de supersticien der Roomscher Kerckē /
haer herte is vol alder Godloosheit /
spot met allen / ende en helpen of voor-
deren in de Tempelen niet / dan om de
opinion der menschen te dienen / ende
ghelijck sy segghen / om voor gheen Lu-
theriaens ghehouden te worden : ende
dooor desen middel / vrijheyt aen te ne-
men / om in alle boosheit te woeten /

D u niet

Vermaninghe

niet beminnde des Paus leeringhe.
Dan om haer door een wtwendighe hy-
pocrisie ende geueynstheyt quytende/
met somtijts ter Misse te gaen/ te oor-
biechten/ &c. dat sy toelaet te leuen in
sulcke ongheschicktheyt alsinen wil.
Ter contrarien / het Euangelium is haer
eenen reuck des doots / als ten naesten
de herten der menschen ondersoeken-
de / haer gheueynstheyt ontdeckende/
ende hier om lasteren sy ons als voor
oproerighe/ ende verstoorders der ghe-
meyne weluaert te wesen / noemende
de ghemeyne ruste / haer eygen beghe-
uinghe tot alle sonden/ tot al welcke sy
niet en moghen lijden opgheweckt te
worden. Och/ oft God beliefde dat wy
so veel exempelen van dit geslachte der
menschen in dese Neder landen niet en
hadden. Het is waer dat sy niet alle in
Godloocheit gelijck en zijn: want som-
mighen/ ende selue/ de Moniken/ Sco-
lastikē/ ende Doctoren/ hebben de ghe-
nade veracht/ die de Incere haer gedaen
hadde / om te bekenen de repnicheyt
des Euangeliums / ende die te onder-
schenden van de dwalinghen ende ont-
heylighinge des heyligē dienst Gods.
Waar door dese verachtunge wickede/
midts

(mits dien / dat sy hem niet aengebedē /
noch verkondicht en hebben / gelijk hy
hem haer gheopenbaert hadde / door
zijn gherechtich oordeel) heeft haer in
eenen verkeerden sin ouergheuen / also
dat sy met lossen toome / tot aller boose-
heden toeloopen / ende wy en hebben
gheen meerder vyanden / dan die / want
sy voor allen dingen vreesende / dat haer
gheloof of autoriteyt vermindert wor-
de / ende dat sy gheacht worden / dat sy
langhe tijden / de menschen in dwalin-
ghe hebben ghewonden / so en kunnen
sy nieuwers door tot een belijdinghe
haerder onwetenheyt ofte boosheyt
ghebracht worden. Maer / Och lacen /
alsulcke bekentenisse haerder misdaedt /
waer wel so pijselick / als de hardtnec-
kicheyt / van de ooghen te sluuten / voor
den lichte / grouwelick is voor God: Ja
selfs / dat in desen deele / gheen ander
sonde / dan teghen den heyligen Gheest
ghewonden en wordt / de welcke door
den mondt Jesu Christi / onuerghereffe-
lick verclaert wordt / welck is / te ver-
volghen teghen zijn eyghen kennisse
ende consciencie / de ghene / die in alle
eenuoudicheyt / belijdinghe des Euan-
geliums doen,

De

Vermaninghe

De andere en zijn sulchs niet / noch
so grouwelicke verachters Gods / maer
alleenlick zijn so behangen met begeer-
ten des vleeschs ende des werelts / euen
al ofter gheen ander toekomende leuen
dan dit teghenwoordich en ware / noch
en gheuoelen niets / dat Christelicken
is: dit is het simpel volck / het welcke hē
so seer en onbeschaemdelick tot dron-
kenschap begheeft / datmen selden bo-
uen het wtwēdich schynsel des aensich-
tes nauwelick eenich onderscheydt tus-
schen haer ende den beestē sien en kan /
so gheweldelic van drincken veruoert /
vallen so deen op den anderen / ende ont-
leden ende verscheuren haer : of achten
so hierentusschen (O eerbare Heeren)
haer dese dertelheden vrij te wesen / om
haer te quiten / mits ter Nisse te gaen /
niemandt siende ghestraft / dan de ghe-
ne / die daer niet en gaen / wat goet teec-
ken / dat so daer beneuen hebben. Ende
also ist een sentencie / seer wel van Pla-
to beschreuen / dat alsulcke / de Burgers
in eender Ghemeenten / als de Quer-
heden wesen sullen : ende de boosheyt
wast / daer de straffe van wepnigen / niet
en is de vreesse van velen. Waer door v
sweerd / niet dan om in ons bloedt te
wyc-

weycken wtstreckende, bidde ick v oot-
medelick, siet toe, dat ghy voor Gode,
niet schuldich ghehouden en wort, van
so veel hoererijen / lasteringhen / ende
doodslaghen / die onder het volck ghe-
schieden: ende vergheleijkt onse manie-
re ende leuen met onse vpanden: want
door dieselue kentimen den mensche,
ghelijck den boom by de vruchten. **Op**
dancken God, dat onse vpanden selue
ghedwonghen worden, eenighe ghe-
tuyghenisse onser manierlicheydt / vro-
micheydt ende luytsaemheyt te gheuen:
also dat haer ghemeyn segghen is, hy
en sweert niet, hy is een Lutheriaen: hy
en hoereert niet, noch en drinckt niet
droncken, hy is van der nieuwer Secte.
Ende niet t. ghenstaende dese tuyghen-
nissen der eerbaerheyt, en wordt noch-
tans gheen maniere van straffinge ver-
gheten, om ons te pijnighen. **Beghint**
dan, **O** onse Heeren, beghint onse saec-
ke in handen te nemen, ende te onder-
soecken van onser onnooselheyt, die
door het bedroch / lasteringhen / ende
het gherwelt van onser teghenpartije,
heeft onderdrukt gheweest, op dat de
Heere, die het leuen spuer Dienaren,
dierbaer ende weerd't heeft, zyn gram-
schap

Vermaninghe

schap ouer v niet wt en strecke. En verz
acht het weenen / ende versuchten so
veelder onnooselē niet / op dat de Hee-
re v in uwe ghebeden verhoore / v in u-
we Nympten ende Heerschappien sege-
ne / ende v in al dat ghy doen sult /
voorspoedich make. Dat moet
gheschieden. Amen /
Amen.

FINIS;

